

Akik könnyek között vetnek,
majd ujjongva aratnak.
Csak mentek és sírtak,
úgy vitték vetni a magot;
de ujjongva jönnek majd vissza,
úgy hozzák a kévéiket.

Zsolt 126, 5–6

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 37. • (4019.)
2025. szeptember 14. • Ára 445 Ft

Egy elkötelezett fiatal élet megkoronázása

Boldoggá avatták Bódi Mária Magdolnát

Fotó: Lambert Attila

(Tudósításunk a 7. oldalon)

Megjelent
az Új Ember
2026-os
Kalendárium

Mértékadó

Kultúra • Tv- és rádióműsor
2025. szeptember 15. - 21.

Dobszay Ágnes
Dobszay Lászlóról
Vörösmarty-fanulmányok
Látogatás a Kner Múzeumban
Kezdődik az Ars Sacra Fesztivál

ISSN 0133-1205

2 5 0 3 7

9 770133 120548

Carlo Acutis és Pier Giorgio Frassati szentté avatása

A Szentatya szeptember 7-én a Szent Péter-bazilika előtti téren ünnepélyes szentmisét mutatott be Pier Giorgio Frassati és Carlo Acutis szentté avatásának szertartásával. A különleges ünnepen jelen voltak Olaszország, Nagy-Britannia, Lengyelország és a Máltai Lovagrend hivatalos küldöttségei is.

(Folytatás
a 2. oldalon)

Új elnököt és vezetőséget választottak az MKPK ülésén

2025 szeptemberében lejárt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnökének, elnökhelyettesének és Állandó Tanácsának öt-éves megbízatása. A hatályos szabályzatnak megfelelően az elnöki tisztségre legfeljebb egy alkalommal választható újra ugyanaz a személy. Ennek megfelelően az MKPK őszi rendes ülésén, 2025. szeptember 3-án, Máriapócsan a testület tagjai megköszönték Veres András győri püspöknek és Udvardy György veszprémi érseknek, hogy két cikluson keresztül elnökként, illetve elnökhelyettesként vezették a püspökök testületét.

Ezek után az MKPK választásra jogosult tagjai megválasztották az új elnököt, elnökhelyetteset és az Állandó Tanács tagjait. A titkos szavazás eredményeképpen a következő ciklusban Székely János szombathelyi megyéspüspök lesz az MKPK elnöke. Az elnökhelyettesi feladatokat Udvardy György veszprémi érsek látja el. Az elnök és az elnökhelyettes mellett az Állandó Tanács tagja lett még Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, valamint Felföldi László pécsi megyéspüspök.

Az újonnan megválasztott tisztségviselők megbízatása öt évre szól.

Forrás: MKPK Sajtószolgálat

(Székely János püspök elnöki üzenetét a 3. oldalon olvashatják)

A kereszténység életerejét az adja, hogy segít és szeret

Székely Jánossal, az MKPK elnökével beszélgettünk

Két egyházmegye irányításában, a főiskolai és az egyetemi oktatásban, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Cigánypasztorációs Bizottsága és a Caritas in Veritate Bizottság elnöki feladatainak ellátásában is széles körű tapasztalatokat szerzett, s a közelmúltban az MKPK elnökévé választották. A megújulás lehetőségeiről és irányáról, az Egyház küldetéséről, felelősségéről és a társadalomban betöltött szerepéről kérdeztük Székely János püspököt.

– Püspök úr, váratlanul érte az elnökké választása, vagy számított rá?

– Mindenekelőtt nagy szeretettel és örömmel köszöntök minden kedves olvasót, hívőket és istenkeresőket

egyaránt, minden jóakarátú embert. A keresztény üzenet, a szeretet és a remény üzenete az emberiség legnagyobb kincse. Nagy ajándék, és még nagyobb felelősség, hogy ennek a kincsnek lehetek közvetítője.

(Folytatás a 9. oldalon)

Nyolcvanéves

az

Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepeelve cikksorozatot indítottunk, az elmúlt évtizedek írásainak legjavából válogatva.

(A sorozat következő részét a 12. oldalon olvashatják)

Carlo Acutis és Pier Giorgio Frassati szentté avatása

(Folytatás az 1. oldalról)

Az alábbiakban XIV. Leó pápa mise előtti köszöntőjének és teljes homíliájának fordítását közöljük.

XIV. Leó pápa köszöntője a szentmise előtt: Jó napot kívánok mindenkinek! Legyen szép vasárnapotok! Isten hozott benneteket! Köszönöm! Testvéreim, csodálatos ünnepnap ez egész Olaszország, az egész Egyház, az egész világ számára! Mielőtt elkezdénénk a szentté avatás ünnepélyes szertartását, szeretnélek üdvözlölni mindnyájatokat, szeretnék szólni néhány szót mindnyájatokhoz, mert bár ez a szertartás nagyon komoly, ugyanakkor ez egy nagyon örömteli nap is! Szeretném külön is üdvözlölni a sok fiatal, gyermeket, akik eljöttek erre a szentmisére! Igazán az Úr áldása, hogy veletek lehetünk, akik különféle országokból jöttetek. Ez valóban a hit ajándéka, melyet meg akarunk osztani.

A szentmise után, ha tudtok egy kicsit türelmesek lenni, remélem, hogy ki tudok jönni és üdvözlölni benneteket a téren. Tehát, ha most megszűn is vagytok, reméljük, hogy később legalább üdvözlölniük egymást... Köszöntöm a két boldognak – majdnem szentnek – a családtagjait, a hivatalos küldöttségeket, a sok püspököt és papot. Tapcsoljuk meg mindannyiukat, köszönjük nektek is, hogy itt vagytok! Szerzetesek és szerzetesnők, a Katolikus Akció!

Imával és nyitott szívvel készülünk erre a liturgikus ünnepre, azzal a vágygal, hogy valóban megkapjuk az Úr kegyelmét. És mindannyian ugyanazt érezzük szívünkben, amit Pier Giorgio és Carlo megélt: a szeretetet Jézus Krisztus iránt, elsősorban az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztus iránt, de a szegényekben, testvéreinkben

jelen lévő Jézus Krisztus iránt is. Mi szintén, mindannyian meghívást kaptunk arra, hogy szentek legyünk. Isten áldjon meg benneteket! Jó ünneplést! Köszönöm, hogy itt vagytok!

*

XIV. Leó pápa homíliája: Kedves testvéreim! Az olvasmányban egy kérdést hallottunk: „[Uram,] ki ismerte föl valaha is akaratomat, ha te nem adtál neki bölcsességet, és nem küldted el neki a magasból szent lelkedet?” (Bölcs 9,17). Ezt a két fiatal boldognak, Pier Giorgio Frassatinak és Carlo Acutisnak a szentté avatása után hallottuk, és ez gondviselészerű. Ezt a kérdést ugyanis a *Bölcsesség könyve* egy hozzájuk hasonló fiatalembernek, Salamon királynak az ajkára adja, aki – apja, Dávid halála után – tudatára ébredt, mennyi mindennel rendelkezik: hatalommal, gazdagsággal, egészséggel, fiatalsággal, szépséggel, országgal. De éppen ez a nagy bőség ébresztett fel egy kérdés a szívében: „Mit kell tennem, hogy semmi se vesszen el?” És rájött, hogy csak akkor kap választ, ha még nagyobb ajándékot kér Istentől: az ő Bölcsességét, hogy megismerje az ő tervét és hűségesen ragaszkodjon hozzájuk. Megértette ugyanis, hogy csak így találhatja meg minden a maga helyét az Úr nagy tervében. Igen, mert életünk legnagyobb kockázata az, ha azt Isten tervén kívül tékozoljuk el.

Az evangéliumban Jézus is egy tervről beszél nekünk, olyan tervről, amelyhez mindvégig hűnek kell lennünk. Azt mondja: „Aki nem hordozza keresztyét, és nem így követ, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,27); és később: „Mindaz, aki közületek nem mond le mindarról, amije van, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,33). Arra hív tehát bennünket, hogy habozás nélkül vessük bele magunkat az általa felkínált kalandba, azzal

az értelemmel és erővel, amely az ő Lelkéből fakad, és amelyet olyan mértékben tudunk elfogadni, amilyen mértékben levetkőzzük önmagunkat, megválnak azoktól a dolgoktól és elgondolásoktól, amelyekhez ragaszkodunk, hogy az ő szavára figyeljünk.

Az évszázadok során sok fiatalnak kellett szembenéznie életében ezzel a választással. Gondoljunk csak Assisi Szent Ferenc-re: Salamonhoz hasonlóan ő is fiatal és gazdag volt, dicsőségre és hírnévre szomjazott. Ezért indult el a háborúba, remélve, hogy „lovaggá” avatják, és kitüntetésekkel halmozzák el. De útközben megjelent neki Jézus, és elgondolkodtatta arról, mit is tesz. Magába szállt, és egy egyszerű kérdést tett fel Istennek: „Uram, mit akarsz, mit tegyek?” És onnantól, mindent előről kezdve, egy másik történetet kezdett el írni: az életszerű csodálatos történetét, melyet mindannyian ismerünk: mindentől megvált, hogy az Urat kövesse (vö. Lk 14,33), szegénységben élt, s apja aranya, ezüstje és drága ruhái helyett a testvérei, különösen a leggyengébbek és legkisebbek iránti szeretetet választotta.

És még hány szentet, szent férfit és nőt említhetnénk! Néha kiemelkedő személyiségként ábrázoljuk őket, elfelejtve, hogy számukra minden akkor kezdődött, amikor még fiatalon igent mondtak Istennek, és teljesen átadták magukat neki, semmit sem tartva meg maguknak. Szent Ágoston – ezzel kapcsolatban – elmeséli, hogy amikor életét „rettentően kuszált és összegubancolódott csomótömegnek” érezte, egy hang – lelke mélyén – azt mondta neki: „Téged akarlak.” És így Isten új irányt, új utat, új logikát adott neki, melyet követve semmi sem veszett el létéből.

Ebben az összefüggésben tekintünk ma Szent Pier Giorgio Frassati és Szent Carlo Acutis alakjára: egyik egy 20. század eleji fiatalember, másik egy napjainkban élt kamasz, mindketten szerelmesek Jézusba, és készek mindent odaadni érte. Pier Giorgio az iskolában és az egyházi csoportokban – Katolikus Akció, Szent Vince Konferenciák, Olasz Katolikus Egyetemi Szövetség (FUCI), domonkos harmadrend – találkozott az Úrral, s életörömeivel, imádságosan, barátságban és szeretetben élt keresztény életével tett tanúságot róla.

Barátai, amikor látták, hogy szegényeknek szánt holmikkal teli szekerekkel járja Torino utcáit, a „Frassati Szállítási Vállalat” nevet adták neki! Pier Giorgio élete ma is fényt jelent a világi hívők lelkesége számára. A hitét nem magánjellegű áhitatként élte meg: az evangélium erejétől és az egyházi egyesületekhez való tartozástól vezérelve nagylelkűen, elkötelezetten dolgozott a társadalomban, hozzájárult a politikai élethez, és lelkesen szentelte magát a szegények szolgálatának. Carlo pedig a családban találkozott Jézussal, szüleinek, Andreának [András] és Antonianak köszönhetően –

akik ma itt vannak két testvérel, Francescával és Michelével –, majd az iskolában, ő is, és különösen a szentségekben, a plébániai közösségekben kiszolgáltattott és ünnepelt szentségekben. Úgy nőtt fel, hogy gyermek- és kamaszkorában az imádságot, a sportot, a tanulást és a tevékeny szeretetet természetes módon összekapcsolta mindennapjaiban.

Pier Giorgio és Carlo is egyszerű, mindenki számára elérhető eszközökkel gyakorolta az Isten és a testvérek iránti szeretetet: mindennapi szentmisével, imádsággal, különösen szentségimáddal. Carlo azt mondta: „A napon lebaranulsz, az Oltáriszentség előtt viszont szentté válsz!” Vagy a következőt: „A szomorúság az, amikor saját magunkat nézzük, a boldogság viszont az, amikor Isten felé fordítjuk tekintetünket. A megtérés nem más, mint tekintetünk letről felfelé fordítása, elegendő a szem egyszerű mozgása.” Egy másik lényeges dolog volt számukra a gyakori gyónás. Carlo azt írta: „Az egyetlen dolog, amitől igazán félnünk kell, a bűn”; és csodálkozott, hogy – ezek szintén az ő szavai – az emberek annyira aggódnak testük szépségeért,

de nem törődnek lelkük szépségével”.

Végül mindketten nagyon tisztelték a szenteket és Szűz Máriát, és nagylelkűen gyakorolták a jótékony szeretetet. Pier Giorgio azt mondta: „A szegények és betegek körül olyan fényt látok, amilyen nekünk nincs.” A tevékeny szeretetet „vallásunk alapjának” nevezte, és Carlóhoz hasonlóan mindekelőtt apró, gyakran rejtett, konkrét tettekkel gyakorolta, megélve azt, amit Ferenc pápa „a »szomszédban élők« élet-szentségének” nevezett (*Gaudete et exultate* apostoli buzdítás, 7).

Amikor lesújtott rájuk a betegség, és derékba törte életüket, ez sem akadályozta meg őket abban, hogy szeressenek, hogy felajánlják magukat Istennek, hogy áldják őt, és imádkozzanak hozzá magukért és mindenkiért. Egyszer Pier Giorgio azt mondta: „A halálom napja lesz életem legszebb napja”; és utolsó fényképére – melyen a Val di Lanzo egyik hegyére mászik, arccal a cél felé fordulva – azt írta: „Felfelé.” Carlo pedig – még fiatalabb korában – szerette azt mondani, hogy a mennyország mindig vár ránk, és hogy a holnapot szeretni annyit jelent, mint ma önmagunk legjavát adni.

Testvéreim, Szent Pier Giorgio Frassati és Szent Carlo Acutis mindannyiunk, különösen a fiatalok számára felhívás arra, hogy ne tékozzunk el az életet, hanem irányítsuk felfelé, és tegyük mesterművé.

Szavaikkal bátorítanak bennünket: „Nem én, hanem Isten” – mondta Carlo. Pier Giorgio pedig: „Ha minden cselekedeted középpontjában Isten áll, akkor célba érsz.” Ez az ő életszentségük egyszerű, de győztes szabálya. És az a tanúságtétel is, amelyet követnünk kell, hogy teljes mélységében élvezzük az életet, és hogy találkozzunk az Úrral a mennyi ünnepén.

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media**

Megtartotta őszi rendes ülését az MKPK

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) szeptember 2-4. között tartotta őszi rendes ülését. A püspökök testülete a szokásoknak megfelelően idén ősszel is kihelyezett ülést tartott, amelynek ezúttal Máriapócs Nemzeti Kegyhely adott otthont. A püspökök közösen mutattak be szentmisét a kegytemplomban. Az ülésen részt vett Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius is.

Az MKPK tagjai új elnököt választottak Székely János szombathelyi megyéspüspök személyében. Az elnökhelyettesi feladatokat Udvardy György veszprémi érsek tölti be. Az MKPK Állandó Tanácsának további két tagja Erdő Péter bíboros, prímás esztergom-budapesti érsek, valamint Felföldi László pécsi megyéspüspök lett.

Az MKPK tagjait előreláthatólag 2026 novemberében ad limina látogatás keretében fogadja majd Rómában XIV. Leó pápa.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia támogatja Martinsevits Pál vértanú, egykori gyékényesi plébános boldoggáavatási ügyének elindítását,

aki 1945. április 1-jén, Gyékényesen halt vértanúhalált a hitéért.

A Konferencia tagjai országos cigánypasztorációs referensnek kérték fel Molnár-Gál Béla állandó diakonust, egyben megköszönték elődjének áldozatos munkáját.

Az MKPK döntése értelmében az országos katolikus egyetemi referens feladatait a továbbiakban Muhari Máté atya látja el, egyúttal megköszönték Kulcsár Dávid atya eddigi munkáját, aki 2025 augusztusától az

Apostoli Nunciaturán a helyi titkári feladatokat látja el.

Görögkatolikus testvéreink főpásztoraik döntése értelmében 2025. szeptember 1-jétől a Hitvallást a nicea-konstantinápolyi formula görög szövege szerint imádkozzák. Az MKPK tagjai kiemelik, hogy ebben az ősi hagyományhoz való visszatérésben Katolikus Egyházunk kulturális és liturgikus hagyományainak gazdagsága és változatossága nyilvánul meg, hiszen a latin Egyház liturgiájá-

ban használt formula is az egyetemes hitet tükrözi.

2026-ban ünnepeljük az első teljes magyar nyelvű katolikus bibliafordítás megjelenésének 400. évfordulóját. Az MKPK tagjai támogatják, hogy a katolikus tudományos közélet tagjai tárják fel és méltó módon mutassák be a Kaldi-biblia jelentőségét.

2025. szeptember 19-21. között kerül megrendezésre a Katolikus Társadalmi Napok, azaz a KATTÁRS. Az idei esemény házigazdája Vác lesz. A fesztivál központi programjai a teremtésvédelem, a család és a kultúra mentén szerveződnek. Jelmondata pedig: „Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartsátok meg!”

Idén ismét emelkedett a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre felvettek száma. A 2025/26-os tanévet 3544 hallgató kezdheti meg alap-, mester- vagy osztatlan képzésben, ami ötszáznyolcvan fővel, azaz mintegy 19,6 százalékkal több, mint az előző évben.

Idén november 15-én, az MTK Sportparkban kerül megrendezésre a Forráspont. A 2018 óta megszervezett ifjúsági rendezvényen 2023-ban Ferenc pápával is találkozhattak a jelenlévők. A szervezők idén novemberben is zenés dicsőítéssel, tanúságtételek-

kel, szentségimáddal és szentmisével várják a gimnazista és egyetemista korú fiatalokat.

A Katolikus Karitászt rászoruló gyerekeknek szóló táboroztatási programja, a „Vár a nyár!” révén idén is több mint négyezer gyermek nyaralhatott az ország számos pontján, változatos napközis vagy bentlakásos táborokban. A szünidő teljes időtartamában futó tornusokban elsősorban hazai, de néhány alkalommal délvidéki, kárpátaljai és ukrainai csoportokat is fogadtak.

Még zajlik a Katolikus Karitászt szeptember 30-ig tartó „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű segélyprogramja, amelynek keretében néhány sorsú gyermekek tanévkezdési és tanév közbeni támogatása a cél. A négy népdalénekes közreműködésével, 2025. szeptember 18-án 19.30-kor Budapesten, a Mátyás-templomban megrendezendő *Zúgjon fel hát a magyar Zsoltár* című jótékonyági koncert szintén ezt a célt szolgálja.

Az adománygyűjtéshez online is lehet csatlakozni a www.karitasz.hu oldalon, vagy az 1356-os adományvonal hívásával.

Forrás és fotó: MKPK Sajtószolgálat

A szeretet apostolának lenni

A püspöki konferencia új vezetőjének üzenete

A magyarországi püspökök testülete szeptember 3-án, a Máriapócsi Nemzeti Kegyhelyen megtartott őszi ülészakon a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnökévé választotta Székely János szombathelyi megyéspüspököt.

Az új elnök a Magyar Katolikus Egyház közösségi felületeire feltöltött videoüzenetében szólt minden katolikus és jó szándékú emberhez. Az elmondott üzenet leiratát az alábbiakban közreadjuk. „Nagyon nagy szeretettel, nagy örömmel köszöntök minden katolikus hívót és minden jóakarátú embert.

Egy gyönyörű és óriási küldetést kaptam, hogy az emberiség legnagyobb, leghatalmasabb kincsét, a szeretet kincsét képviseljem, sugározzam, ennek

Foto: Lambert Attila (archív)

legyek Magyarországon arca, apostola. Egy olyan küldetés, ami minden emberi erőt fölülmúl. Bízom az Úristen kegyelmében, püspöktársaim segítségével, a pócsi Szűzanya, a Magyarok Nagyszonszonya oltalmában.

Nagy Szent Gergely pápa napja van ma, aki az ókori Európának egy kicsit a búcsúztatója. Láta annak eltűnését, összeomlását, a Római Birodalom végét, mégse lett pesszimista ember. Ő volt az, aki Britanniába, Galliába, sokfelé küldte az evangélium hirdetőit. Bízott abban, hogy ezek a népek lassan átveszik az evangélium fényét, és ez így is lett. Ő volt az a nagyszerű pápa, aki egyszer, amikor hírt kapott, hogy Rómában egy szegény ember éhen halt, annyira megrendült, hogy levette a miseruhát, nem misézett. Azt mondta, hogy ha Rómában meghal egy szegény, akkor a pápa nem méltó arra, hogy misézzen. A szegények atyja is lett. Szeretnék én

is valahogyan így lépni a nagyszerű elődeink nyomába.

Gondolok arra is, hogy Szent Márton városában vagyok püspök, aki megosztotta a köpenyét. Hálát adok ezért a nagyszerű küldetésért. Kérem a testvérek imáját, támogatását, és ilyen módon üdvözlöm a családokat, a fiatalokat, az időseket. Kívánom nekik az Úristen áldását, kegyelmét.”

*

Székely János 1964. június 7-én született Budapesten. Az érettségi után az Esztergomi Hittudományi Főiskola, majd Budapesten a Pázmány Péter Hittudományi Akadémia hallgatója, később pedig, 1987 és 1991 között, a Szentföldön a cremisan-betlehemi Saint Paul's Theological College növendéke lett. 1995-ben szerzett licenciátusi fokozatot Rómában, a Pápai Biblikus Intézetben. 1997-ben szerzett PhD-fokozatot a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán.

1991-ben szentelték diakónussá Jeruzsálemben, majd ugyanabban az évben részesült a papszentelésben. 1991 és 1993 között káplánként szolgált Érsekudvaron. Római tanulmányai után 1996 és 1998 között Budapesten, a Rózsák terén volt plébánoshelyettes. 1998 és 2001 között plébános Budapest-Széchalmon, 1999-től Hidegkúton is. 2001 és 2005 között spirituális a budapesti Központi Papnevelő Intézetben. 2005–2006-ban a budapesti Örökimádás-templom igazgatója. 2006–2007-ben plébános Esztergomban, a Szent Anna-plébánián. 2006-tól az Esztergomi Hittudományi Főiskola rektora. 2007. november 14-től az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke. Püspökké szentelésére 2008. január 5-én került sor Esztergomban.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Cigánypasztorációs Bizottságának vezetője, a Caritas in Veritate Bizottság elnöke, valamint tagja az Oktatási, a Hivatásigazgató és a Felnőttképzési Bizottságnak. 2010-től a Magyarországi Keresztények és Zsidók Tanácsának elnöke. 2017. július 8-tól a Szombathelyi Egyházmegye főpásztora.

Kuzmányi István

Forrás: Magyar Katolikus Egyház közösségi oldala

„Ti vagytok az Egyház kincsei”

Az MKPK új elnöke első útján fogyatékossgal élőket keresett fel

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) szeptember 3-án Székely János szombathelyi megyéspüspököt választotta elnökévé. A főpásztor MKPK-elnöki szolgálatát megkezdve másnap, szeptember 4-én látogatást tett a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitászt Szent Kristóf Házában, ahol fogyatékossgal élőknek biztosítanak nappali ellátást.

Sinkovicsné Máté Hortenzia, a Székesfehérvári Egyházmegyei

Karitászt igazgatója köszöntőjében elmondta, ebben az egyházmegyében Prohászka Ottokár püspök óta nagy hagyománya van a karitatív tevékenységnek. Mintegy nyolcszáz önkéntes segíti ma is a karitászt munkáját. Intézményeikben is – mint amilyen például a Szent Kristóf Ház és a RÉV Szenvedélybeteg-segítő Ambulancia – a rászoruló embereket szolgálják. Munkájukat a Székesfehérvári Egyházmegye, a város vezetése, a Fehérvár Travel Alapítvány és egyéni adományozók támogatásával tudják nap mint nap végezni. Sinkovicsné Máté Hortenzia azt is kiemelte, hogy szoros kapcsolatban vannak az országos Katolikus Karitászt vezetésével is.

„Volt régen egy híres szentünk, Szent Lőrinc, aki abban az időben élt, amikor a kereszténységet üldözték. Egyszer elfogták, és azt mondták neki, hogy vagy odaadja az összes vagyonát, vagy kivégzik. Lőrinc ezt hallva mindent szétszórt a szegények között. Másnap elment a katonák parancsnokához, nyomában a szegényekkel, betegekkal, és azt mondta neki: ők az Egyház kincsei.

A mai napon azért jöttem ide, hogy elmondjam nektek, ti vagytok az Egyház kincsei” – kezdte köszön-

tóját Székely János szombathelyi megyéspüspök, az MKPK elnöke. Mint elmondta, amikor Mindszenty Józsefet kinevezték esztergomi érseknek, első budapesti látogatásán az Augusztá-telep szegényeit kereste fel. „Volt egyszer egy édesanya – folytatta Székely János püspök –, akinek három gyermeke volt. Egy munkahelyi pszichológiai vizsgálaton megkérdezték tőle, melyik gyermekét szereti a legjobban. Mindegyiket, válaszolta. Ezt nem fogadták el tőle, ezért hozzáfűzte: ha valamelyik elesett, és segítségre szorul, ha valamelyik rosszat tett, és

Pedig mi nem arra születünk, hogy magunknak gyűjtsünk, hanem arra, hogy szeressünk és adjunk, alkosunk és építsünk.

A Biblia a társadalmat az emberi testhez hasonlítja, ahol egymásnak tagjai, testvérei vagyunk. Így a beteg és az idős ember nem teher, hanem olyan a számunkra, mint a szüleink. XVI. Benedek pápa mondta, hogy egy társadalom embersége abból derül ki, hogy miként bánik az elesettekkel. A karitászt a magyar társadalom emberségessé és szebbé teszi. „Kívánom, hogy Egyházunk is egyre nagyobb szívvel segítsen és adjon a szegényeknek, az elesetteknek, a rászorulóknak” – hangsúlyozta a püspök.

Akkor vagyunk hiteles keresztények, ha szavainkat hitelesítik a tetteink. Jézus is arra tanít, hogy arról ismernek meg bennünket, hogy szeretjük egymást. Szombathely Szent Márton városa, ő volt az, aki megosztotta köpenyét a koldussal. Nekünk is meg kell osztanunk azt, amink van azokkal, akiknek nincs.

Köszönöm azt a szolgálatot, amit a karitászt munkatársai végeznek ebben az intézményben és az egész országban. Azt kívánom, hogy ebben az otthonban mindig szeretet és öröm uralkodjon – zárta köszöntőjét Székely János szombathelyi megyéspüspök, az MKPK elnöke. A püspök végül megajándékozta az otthon lakóit, és meghívta őket Szombathelyre.

Török Eszter intézményvezető köszöntője után átadták a maguk készítette kis ajándékot, majd a szeretet erejéről szóló előadással kedveskedtek a püspöknek. Ezután elénekelték az ároni áldást az elnöki szolgálatát megkezdő Székely Jánosnak. Ezt követően az MKPK elnöke megtekintette a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitászt Szent Kristóf Házát.

Baranyai Béla

Fotó: Merényi Zita

bocsánatot kér, ha valamelyik beteg, és mellette virrasztok, azt szeretem a legjobban.”

Így van velünk az Isten is, aki minden embert szeret, de különösképpen azt, aki rászorul. Ezt kell tennie a hiteles kereszténynek is. A püspök kiemelte, hálás a karitászt szolgálatáért. Több mint négyszáz munkatárs és tízezer önkéntes segíti a legszegényebbeket, a rászorulókat. A Magyar Katolikus Egyház majd' száz helyen segíti a hátrányos helyzetű gyerekeket.

Sokan sajnos manapság egy piramisszerű világot építenek. A szabad verseny világát, ahol mindenki a csúcsra tör, a pénzért, a sikerért. Pedig egy ilyen világban egyre több a boldogtalan és a megkeseredett ember. Az erők, a gatlástalanok társadalmában a gyenge, a beteg, az idős ember menthetetlenül lemarad.

Hit, kreativitás, alkotó részvétel a társadalomban

Sajtótájékoztatón ismertették a váci KATTÁRS programjait

Idén szeptember 19–21. között Vácott rendezik meg a Katolikus Társadalmi Napok, azaz a KATTÁRS programozatát. Az eseményről Marton Zsolt váci megyéspüspök és Bozóky Anita egyházmegyei turisztikai vezető tájékoztatta a sajtó képviselőit szeptember 5-én, pénteken a püspöki palota kertjének kapujánál.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) családreferense elmondta: a KATTÁRS rendezvényét az MKPK Caritas in Veritate Bizottsága hozta létre 2013-ban azzal a céllal, hogy egy háromnapos programsorozattal mutassa meg az Egyház, milyen tevékenységet folytat és hogyan vesz részt a társadalom formálásában.

Idén a Családok és Közösségek Fesztiválja is csatlakozik a KATTÁRS-hoz. Vonzó, kikapcsolódást és szórakozást nyújtó programok mellett a lelki feltöltődésre is lehetőség nyílik.

A rendezvényeken megjelenik a teremtésvédelem, szó lesz a mesterséges intelligencia kihívásairól, de a digitális függőség problémáját is górcső alá veszik. Az esemény mottója: „Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartsátok meg!” (1Tessz 5,21). Ennek a szentírási mondatnak az az üzenete, hogy a világot nyitott szemmel és lélekkel kell megfigyelni, az értékeset pedig meg kell tartani. Az Egyház szeretné megmutatni a hitét, a kreativitását, alkotó részvételét a társadalomban.

A KATTÁRS ideai hívószavai: innováció, kreativitás és remény. Utóbbi a Katolikus Egyház jubileumi szentévére is rezonál. Marton Zsolt püspök kiemelte: a váciak és a budapestiek mellett mindenkit várnak a rendezvényre – és nem csak a hívő embereket. A KATTÁRS fővédnöke Áder János volt köztársasági elnök lesz. Rajta kívül a megnyitón felszólal majd Matkovich Ilona váci polgármester és Rétvári Bence, a térség országgyűlési képviselője is.

A nyitó szentmise főcelebránsa Székely János szombat-

helyi megyéspüspök, az MKPK újonnan megválasztott elnöke lesz. Bozóky Anita egyházmegyei turisztikai vezető a programokat ismertette elmondta: az innováció jegyében rendeznek konferenciát a *Laudato si'* kezdetű enciklika kiadásának tizedik évfordulója alkalmából. Szóba kerül majd az életvédelem, különféle társadalmi kérdések, de az oktatásról és a digitális kultúráról is beszélnek majd az előadók.

Szombaton délelőtt a váci Piarista Gimnáziumban Sipka Bence coach tart előadást elsősorban fiatalok számára a motivációról, a lelki egyensúly megőrzéséről. Az inspiráció hívószóhoz a kulturális programok kapcsolódnak, melyeket a székesegyház előtti nagyszínpadon rendeznek meg. A nyitókoncertet pénteken délután tartják, melyen a Magyar Honvédség Központi Fúvószenekara és a váci székesegyház Szent Cecília kórusa lép fel. Este az

Eucharist együttes ad dicsőítő koncertet.

A Szent István Filharmonikus Zenekar Beethoven, Csajkovszkij és Mozart műveit játssza majd, Ménézi Gergely vezényletével. Rajtuk kívül fellép a Misztrál együttes is. A PüspökVác termében Pál Feri atyával, Kenyeres Oszkárrel, Kovács Alfrédal is találkozhatnak az érdeklődők. A reményhez kapcsolódva Gájer László atya a meghitt, közvetlen imáról beszél majd. A szombati napot a StEFERem együttes *Primissima* – a remény című oratóriumának esti bemutatója zárja a váci székesegyházban. Vasárnap, szept-

tember 21-én a Pueri Cantores nemzetközi szövetséghez tartozó katolikus ifjúsági kórusok mutatkoznak be közös énekléssel.

Bozóky Anita azt is kiemelte, hogy a püspöki palota kertjén gyerekaradicsommá varázsolják: kézműves-foglalkozással, ugrálóvárval, állatsimogatóval,

arcfestéssel várják a legkisebbeket. Nemcsak a kert, a püspökség különféle intézményeit és a Kolping-házat is megnyitják a KATTÁRS alkalmából. A fesztiválhangulatot tűzzsonglőrök, kaszkadőrök, akrobaták, gólyalabasok fokozzák majd. A KATTÁRS elsődleges küldetése, hogy bemutassa az Egyház társadalmi jelenlétét. A Konstantin téren felállított mintegy harminc sátorban mutatkoznak be a Váci Egyházmegye különféle közösségei. Emellett lesz keresztény kézműves piac is.

A PüspökVác Rendezvényközpontban dietetikai, dentálhigiénés tanácsadás lesz, kon-

zultációs lehetőséggel. Ezen a helyen is gondoltak a gyerekekre, akik egy kiállítás keretében érzékszerveiket ismerhetik meg játékos formában. A Szent Mihály Intézményfenntartó (korábbi nevén: váci Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága, EKIF) által szervezett, teremtésvédelem témakörű pályázatra kétszáz pályamű érkezett be. Ezeket szombaton délelőtt mutatják be.

Bozóky Anita arra is felhívta a figyelmet, hogy a programok ingyenesek, de néhány közülük regisztrációhoz kötött. A részletes program elérhető a vacikattars.hu honlapon. Ingyenes parkolásra a Duna-parti részen lesz lehetőség. A tájékoztató végén ünnepélyesen kinyitották a püspöki palota 18. századi, felújított kovácsoltvas kerti nagykapuját, ami az Egyház minden jó szándékú ember felé megnyilvánuló szeretetét is szimbolizálja; majd a Héba Karaván zenei és zsonglőrprodukciója adott ízelítőt a fesztiválhangulatból.

Baranyai Béla

Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

A „miért” és a csendes „mert”

Jn 3,13–17

Az ember gyakran teszi fel a legősibb kérdést: „Miért?” A mindent tudni és érteni akaró, cseperedő gyermek egyik leggyakoribb kérdése ez, amelyre van úgy, hogy nem várt választ kap nevelőjétől: „Mert.” Es ennek – valljuk meg őszintén – nem nagyon szoktak örülni a kicsik. S nemde mi, felnőttek is megfogalmazzuk magunkban miértjeinket az életüket, családunkat ért események kapcsán? Ahogyan a hétvégi olvasmányban is feltette ezt a kérdést a választómnép Mózesnek. Rengeteg évszázad telt el azóta, de minden nép minden tagja előhozakodik ezzel a lényegünket érintő témával: miért van szenvedés, veszteség, igazságtalanság, miért érnek minket olyan nehézségek, terhek, amelyeket nem értünk? A „miért” kérdésében benne van az emberi lét törekenysége, a választ kereső lélek sóhaja. Ez a szó egy hívó – vagy éppen istenkereső – ember részéről nemcsak értelmet kutat, hanem kapcsolatot is: megszólítja Istent.

Isten pedig gyakran nem úgy válaszol, ahogyan várjuk. Nem mindig ad magyarázatot itt a földön, a mi logikánk szerint. A *Szentírásban* bőven találunk példát erre. *Jób könyvében* a szenvedő ember kérdez, perel, kiált, és Isten végül nem ad részletes magyarázatot, hanem önmagát mutatja meg: hatalmát, dicsőségét, jelenlétét. Az ő végső válasza Szent Fia keresztül, amit előképként már Mózes is felmutatott, de

a maga teljes valóságában a Golgota hegyén mutatkozott meg. Isten sokszor csendben marad, vagy csupán egyetlen bensőleg hallható szóval felel: „Mert.” Ez a „Mert” azonban nem közömbös vagy hideg felelet, hanem szeretettel teli ígéret. Elsőként a Fájdalmas Anya hitt ennek az ígértnek, nem véletlenül ünnepeljük őt ebben a titulusában a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepének másnapján. Ő hinni tudott abban, amit Nikodémus még nem értett, tudniillik, hogy „így szerette Isten a világot”. Mária csendben maradt a keresztút alatt, a szent írók egyetlen mondatát sem rögzítették, melyek életének eme válságos óráiban hangzottak volna el. Mária keresztje és gýásza belenyugodott Isten csendes hallgatásába. A kereszt súlyos csendjében ott rejtett és ott rejlik az Atya örök válasza: „Mert.” És ez az alig meghallható válasz az örökkévalóság fényében nyer igazi értelmet, ahol már színról színre láthatunk.

Így lehet a keresztény ember útja a remény évében a bizalom zárandokútja: nem minden kérdésre kap választ idelelni, de minden kérdésre megtalálja a helyét Istenben. A mi „Miért”-jeinket ő hordozza, s az ő „Mert”-je egyszer majd teljes fényben ragyog fel előttünk. Addig pedig hitünk, reményünk és szeretetünk tartja bennünk az erőt, hogy a csendes válaszban is felismerjük a szerető Atvát.

Fekete Szabolcs Benedek

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (89.)

Keresztfelmagasztalás nagy és fényes ünnepén – amit Görögkatolikus Egyházunkban mindig a napján, szeptember 14-én ünnepelünk – a legszentebb ereklyénk áll előttünk, Jézus Krisztus kinszenvedésének eszköze. Az egyik legjobban hitelesített ünnepünkről van szó. Ugyanis a 4. században Szent Ilona – Nagy Konstantin császár édesanyja – a Kálvária földjéből kiásatta a keresztet, Makáriosz pátriárka pedig egy csodás gyógyulás révén azonosította azt. A jeruzsálemi Szent Sír-bazilikát (görög elnevezése szerint a Feltámadási bazilikát) 335. szeptember 13-án szentelték fel, másnap pedig felmutatták a világ négy égtája felé a Szent Keresztet. Ez lett a felmagasztalása, amit azóta is minden évben szeptember 14-én ünnepelünk. Előbb Konstantinápolyban lett ünnep ez a nap, majd a 7. századtól már a Nyugati Egyházba is bevezették.

Ünnepi prédikációjában sok pap nagyon gyakran áttér saját keresztünk hordozására, annak értelmezésére. Ámde az ünnepi evangélium tartalma ezt nem támogatja. Ugyanis ez az összetett szakasz (Jn 19,6–11.13–20.25–28a.30b–35) ténylegesen a Szent Keresztre irányítja a figyelmünket: Jézus elítélésétől kezdve a kihallgatásán, vallatásán, keresztre feszítésén át a kereszten történt halálára, illetve a keresztről való levételére. Arról a keresztről van tehát szó, ami a róla szóló „ige által” a világ számára „oktalanság” (1Kor 1,18), de nekünk „Isten ereje és Isten bölcsessége” (1Kor 1,24). Ezért énekelhetünk így az ünnepen egymást is buzdítva: „Jertek, hívek, a megfoghatatlan csodát szemlélve boruljunk le a Kereszt hatalma előtt, mert a

paradicsomi fa halált sarjadzott, ezen pedig az élet virágzott ki, mikor a bűn nélkül való Krisztus rajta függött, kitől mi, az összes nemzetek, halhatatlanságot nyervén kiáltsuk: Ki Keresztén által a halált megtörtéd, bennünket megszabadítottál, dicsőség neked!"

Valóban, ha az ünnep liturgikus szövegeit áttekinthetjük, sehol sem találkozunk azzal, hogy az embernek, a Krisztust követőnek a vállára nehezedne a kereszt. Tény, hogy Jézus azt kérte: „Ha valaki követni akar, tagadja magát, vegye fel keresztjét és kövessen!” (Mk 8,34). De az is tény – mint már szó volt róla –, hogy az ünnepi evangéliumban nem szerepel ez a mondat. Tehát az „életadó és drága szent keresztre” tekintünk, mint a puszta vándorlás idején tették a választott nép tagjai: feltekintettek a Mózes által fára függesztett rézkígyóra, és megmenekültek. Felfigyelünk arra az előképre is, amikor ugyancsak Mózes kereszt alakban kiterjesztett kézzel imádkozott, és megmentette a népet az amalekitáktól. További liturgikus szövegünkben arról is szó van, hogy „a próféták jóslatai előre hirdették a Szent Keresztfát”. De nem marad ki a sorból Dávid sem: a kereszt Jézus „lábaiak számolya” volt, mert arra fellépve „üdvösséget szerzett a föld közepette”.

Sokszor megszemélyesített formában fordulunk felé: „Üdvözlégy, életadó Kereszt”, „Üdvözlégy, Urunk keresztje”, „Üdvözlégy, vakok oktatója”. Mindezt azért tehetjük és tesszük, mert általa „felemelkedtünk a földről az égbe”.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Szent Kereszt felmagasztalása

A katolikus, valamint számos protestáns és ortodox egyház egyaránt Krisztus keresztjére és a megváltás művére emlékezik szeptember 14-én. A bizánci hagyomány szerint ez a tizenkét nagy ünnep egyike.

Megtartása történelmi események egész sorához kötődik. A Szent Ilona császárnő ásatásain megtalált keresztftát 335. szeptember 14-én felmutatták a Nagy Konstantin által emelt, frissen felszentelt bazilikában. A Szent Kereszt ereklýt 614-ben a perzsák elrabolták, majd 628-ban Hérakleiosz császár visszaszerezte.

A Jeruzsálemben őrzött ereklyetartónak végleg nyoma veszett, amikor 1187-ben a hattíni csatában a kereszties hadak elveszítették. Rómában viszont nemcsak a Szent Ilona által ajándékozott ereklyét őrizték meg a Szent Kereszt-bazilikában, hanem számos keleti eredetű szerszámot is átvettek.

Nagypénteki kereszthódolatunk is jeruzsálemi eredetű. A 4. századi szentföldi zarándok, Egeria beszámol arról, hogy a keresztest nagypéntek reggelén kivették arany és ezüst dobozból, és a püspök a Golgota asztalára helyeztette, majd a hívek és a katekumenek egyesével odajárltak megcsókolni.

A HÉT SZENTJE

Szent Ciprián

Szeptember 16.

Ciprián püspök az ősegyház azon kevés szentje közé tartozik, akikről részletes életrajzi adatok maradtak ránk. Nagyon nehéz időszakban lett az észak-afrikai egyház vezetője. Előkelő karthágói család fia volt, aki ügyvéd és a retorika tanára lett. Pap barátja hatására megtért, és 246 húsvétján megkezsztelkedett. Katekumenként tisztasági fogadalmat tett, vagyona jelentős részét eladta, és az érte kapott pénz szétosztotta a szegények között. Donatus püspök pappá szentelte.

248-ban, Donatus halála után minden tiltakozása ellenére megválasztották a város püspökének. Mivel Karthágó akkor Észak-Afrika egyházi központja volt, Ciprián a közel százötven tagot számláló afrikai püspökkollégium feje is lett. Alig vette át a püspökséget, Decius üldözni kezdte az egyházat. A császár a birodalom ellenségeinek tekintette és ki akarta irtani a keresztényeket. Az üldözés elsősorban a papság ellen irányult. 250-ben a császár rendeletet bocsátott ki, amely szerint a provinciák helytartóinak kényszeríteniük kellett a keresztényeket, hogy áldozatot mutassanak be az állam pogány isteneinek. Aki a megszabott határidőig ezt nem tette meg, azt bebörtönözték, és kegyetlenül megkínózták.

Ciprián úgy látta, nem szabad magára hagy-
nia a közösséget azzal, hogy mindjárt másnap
vértanú lesz, ezért elmenekült, és egy éven át
rejtőzött a környéken. Az üldözés következté-
ben a hívők sorai megritkultak: sokan voltak
olyanok, akik megrettentek a rájuk váró szen-
vedésektől, és bemutatták a kötelező áldozatot.
Sokaknak pedig sikerült igazolást szerezniük
az áldozatbemutatásról, anélkül, hogy valóban
megtették volna.

Azok száma, akik megtagadták a hitüket, oly nagy volt, hogy visszafogadásuk később komoly kérdés elé állította az egyházat, sőt szakadás oka is lett. Ciprián a visszatérőkre komoly vezeklést rótt ki. Egyik diakónusa, Felicissimus viszont úgy vélte, hogy a püspök nem elég szigorú, és 252-ben egy Fortunatus nevű pap személyében ellenpüspököt is állítottak a városban. A római egyházban ez idő tájt szintén belső viszályok dúltak és az ellenpápa, Novatianus támogatói közül néhányan Karthágóba utaztak, ahol ők egy második ellenpüspököt választottak a fanatikus Maximus pap személyében. Ciprián eleinte türellemmel és szeretettel próbálta ellenfeleit meggyőzni, de nem jutott semmire. Ekkor zsinatot hívott össze, és kiközösítette őket. Ugyanezen a zsinaton úgy határoztak, hogy a hittagadók, ha újabb üldözés törne ki vagy életveszélybe kerülnek, akkor is megáldozhatnak, ha még nem telt volna le a kiszabott vezeklési idő.

252 és 254 között pestis dúlt a Római Birodalomban, és Észak-Afrikában is sokan meghaltak a betegségben. Ciprián bölcs körültekintéssel szervezte meg a betegápolást és a bajba jutottak megsegítését. A járványért sokan a keresztényeket tették felelőssé, mert a római istenek büntetésének vélték.

Amikor Gallus császár 252-ben újabb keresztényellenes rendeletet adott ki, Ciprián kinyilvánította: a hittagadók vezeklési ideje befejeződött, ismét áldozhatnak, hogy „a következő harcba jól fölkészülhessenek”. Kornél pápa vértanúsága (252) után heves véleménykülönbség támadt a birodalom két központja, Róma és Karthágó, István pápa és Ciprián között. A vita az eretnekségből megtértek kereszttségének érvényessége körül lángolt föl. Ciprián és az összes afrikai püspök ugyanis újra megkeresztelte az eretnekségből megtérőket, hiszen úgy ítélték, hogy a korábbi kereszttség – mivel távlatításokból eredt – érvénytelen. A pápa nem helyeselte ezt a gyakorlatot.

257-ben Valerianus császár újabb üldözési hullámot indított el. Ciprián az elsőek között volt, akiket 257. augusztus 30-án Aspasius Paternus prokonzul elé állítottak. Száműzetésre ítélték. Töretlen erővel folytatta munkáját. A hagyomány szerint azonban tudta, milyen sors vár rá: egy álom révén tudomására jutott, hogy Krisztus vértanújává kell lennie. 258 nyarán Valerianus ismét kiadta a keresztényüldöző rendeletet, sőt súlyosbított rajta. Ciprián pedig, annak jeléül, hogy bármikor kész a halálra, nem hagyta el házáat. Hamarosan letartóztatták, majd lefejezték.

L.K.

SZEPTEMBER 14., VASÁRNAP – SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA ÜNNEPE (Évközi 24. vasárnap, Szeréna, Ilma, Rozita) – Szám 21,4b–9 (*Akik a Felfüggesztettre néznek, meggyógyulnak.*)
– Fil 2,6–11 (*Megalázta magát, ezért az Isten felmagasztalta őt.*) – Jn 3,13-17 (*Az Emberfiát felmagasztalják a kereszten.*) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 82 – ÉE 41,
Ho 82 – EE 79, Ho 70 – EE 600, Ho 65 és 61.
SZEPTEMBER 15., HÉTFŐ – A főpapok
(Enikő, Doloróza) – Zsid 5,7–9 – Jn 19,25–
SZEPTEMBER 16., KEDD – Szent Koronás
püspök, vértanúk emléknapja (Edit, Kaméli)
SZEPTEMBER 17., SZERDA – Belláné
egyháztanító vagy Bingeni Szent Hildegára
(Lambert) – 1Tim 3,14–16 – Lk 7,31–35.

A hét liturgiája

C év

tanúk emléknapja (Friderika, Filippe) – 1Tim 6,13–16 – Lk 8,4–15.
SEPTEMBER 21., ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP (Szent Máté apostol és evangélista, Ifigénia, Jónás, Maura) – Ám 8,4–7 (A próféta ostorozza a szegényekkel szemben elkövetett szívtelenséget.) – 1Tim 2,1–8 (Könyörögjetek minden emberért Istenhez, aki azt akarja, hogy mindenki üdvözljön!) – Lk 16,1–13 vagy Lk 16,10–13 (Okosan használjuk fel a ránk bízott javakat!) – **Szoloszma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 593, Ho 227 – ÉE 151, Ho 116 – ÉE 596, Ho 300 – ÉE 267.

Az egység és a közösség kovászai

Két új diakónust szenteltek
a Katonai Ordinariátus szolgálatára

Ünnepi szentmise keretében szentelték diakónussá augusztus 30-án, szombaton a budapest-tisztviselőtelepi Magyarok Nagyasszonya-plébániatemplomban Woditsch Pétert, a Katonai Ordinariátus papnövendékét, a Magyar Honvédség tartalékos tisztjét és állandó diakónussá Kiss Antal teológust, volt kormányzati főtanácsadót.

A szentelést Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábori püspök végezte. Homíliájában kérte a szentelendőket, hogy szeressék Krisztust és az Egyházat, szolgálatukkal mutassák meg Jézus Krisztus arcát, és a krízisekben lássák meg a hit szépségeit. „Erősen törekedjete arra, hogy szavaitok legyenek kristálytiszták és velősek, ugyanakkor ne legyenek távol semmi, ami emberi, mert ez által tud beérni a szeretet politikájának gyümölcse! Az örök Bölcsesség világosságában védelmezzétek az emberi személyiséget, osztozzatok az emberek mindennapi életében, miközben minduntalan újítsátok meg magatokban Urunk, Jézus Krisztus magatartását, hogy az élet tudományára tudjátok tanítani a rátek bízottakat!” – tette hozzá a püspök.

A huszonhét éves, soproni születésű Woditsch Péter a Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnáziumban érettségizett, majd az ELTE

Ordinariátus-Katolikus Tábori Püspökség papnövendéke és az MH vitéz Reviczky László 1. Területvédelmi Ezred tartalékos hadnagya.

Az ötvenhat éves székesfehérvári születésű Kiss Antal ötgyermekes családapa, teológus és fejlesztéspolitikus. A Ferences Hittudományi Főiskola, valamint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kara után kommunikációs területen szerzett diplomákat, majd PhD-tanulmányokat folytatott. 1998-tól kommunikációs vezetőként, majd 2010–12 között a Köztársasági Elnöki Hivatal főtanácsadójaként dolgozott. Később a Nemzetstratégiai Kutatóintézet főtanácsadója, 2014-től a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium miniszteri biztosa volt. Közíróként és civil kezdeményezések terén is tevékenykedik, köztük a csíksomlyói férfiközösségben és a gyermekéhezés ellen küzdő Mary's Meals magyarországi nagykövetségként.

Mudra József ezredes, az MH Vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnoka – akit idén nyáron szenteltek diakónussá – a szertartáson elmondta, hogy a diakonátusnak két formája van. Woditsch Péter papnövendékként az átmeneti diakonátust kapta, amely a papszentelés előtti utolsó lépés.

Kiss Antal nős férfiként állandó diakónus lett, mely szolgálatot a II. Vatikáni Zsinat (1962–1965) hívta újra életre, és amely élethosszig tartó szolgálatot jelent az Egyházban.

Forrás: Katolikus Tábori Püspökség
Fotó: Merényi Zita

A gyermek- és ifjúságvédelem jegyében

Elkezdődött a tanév az ország katolikus oktatási intézményeiben is

A Magyar Katolikus Egyház fenntartásában működő 372 köznevelési és szakképzési intézményben több mint 150 000 tanuló és közel 14 800 pedagógus kezdte meg a 2025/2026-os tanévet.

A katolikus köznevelési és szakképzési intézmények többsége többcélú. Sok helyen óvodától egészen a középiskoláig biztosítják a gyermekek nevelését. A 372 katolikus fenntartású intézményben nyolcszázegy intézményegység működik.

A 2025/2026-os tanévben nyolc új katolikus iskolát, óvodát köszönhetünk intézményeink sorában, amelyek egy részének fenntartását most vállalták át katolikus intézményfenntartók vagy új alapítású intézmények. További hat intézmény új feladattal, alapfokú művészetoktatással, szakképzéssel bővült. A Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) az idei tanévben is nagy figyelmet fordít a magas szintű oktató-nevelő munka szakmai támogatására. Az egyes intézményekbe kihelyezett egynapos szakmai napok, tréningek mellett ettől a tanévtől kezdődően az új pedagógus-továbbképzési rendszerben 15/20/30/60 kreditpontot adó képzéseket is szerveznek.

Az intézet munkájának másik nagy fókuszában a gyermek- és ifjúságvédelem áll: folyamatos a 2021-ben elindult gyermekvédelmi szempontú szervezetfejlesztő munka a katolikus köznevelési és szakképzési intézményekben egy hatvanórás, az egész tanévet átfogó gyermekvédelmi képzés keretében. Idén tizenhat új intézmény kezd meg a szervezetfejlesztő munkát.

A teremtésvédelem területe továbbra is kiemelt helyet kap a programok között, pályázatok, versenyek meghirdetésével, nyári egyetem szervezésével, diákönkormányzatok, diákcsoportok számára felhívásokkal készülnek a tanévre. Emellett a Magyar Katolikus Püspöki Kon-

ferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottságának támogatásával Teremtésvédő Óvoda, Iskola cím megszerzésére idén is pályázatot írnak ki. Ezt a címet évről évre meg lehet majd szerezni, és az iskoláknak, óvodáknak háromévente kell majd bizonyítaniuk, hogy továbbra is méltók a cím „viselésére”. A kiemelt figyelmet igénylő gyermekek, tanulók támogatására indít a KaPI programot ebben az esztendőben: új munkacsoport kezdte meg munkáját, amely a pedagógusok számára szakmai támogatást biztosít.

A hagyománnyá vált és az intézet YouTube-csatornáján is követhető tematikus nap 2025 novemberében a gyermekek képernyőfüggőségének veszélyeit, annak káros hatásait, valamint a pedagógusok, szülők kezében lévő prevenciósi lehetőségeket veszi számba, 2026 februárjában pedig a Jövő iskolája – jövő készségek címmel hívja a KaPI közös gondolkodásra a pedagógusokat.

Kapcsolódva a Világegyház ünnepéhez, az idén 10. alkalommal megszervezésre kerülő Kreatív Műveltségi Vetélkedő központi témája Szent Ferenc alakja, a szegények, elesettek iránti szeretete lesz; az intézet a novemberi versenykiírás után várja az iskolák 7–11. osztályos, 3 fős csapatainak jelentkezését.

Forrás: MKPK Sajtószolgálat
Fotó: Merényi Zita (archív)

Lelkipásztorként a harmadik évezredben

Bodajkra zárandokoltak
a Székesfehérvári Egyházmegye pappjai

A Székesfehérvári Egyházmegye pappjainak hagyományos zárandoklata idén is Bodajkra vezetett, a Mindenkor Segítő Szűzanya kegyhelyére. Spányi Antal megyéspüspök augusztus 28-án immár 21. alkalommal hívta egybe paptestvéreit közös gondolkodásra, örömteli találkozásra.

A lelkinap előadásai az igehirdetés küldetését, a szentségek kiszolgáltatásának és a közösség erősítésének módját járták körül a 21. századi papi szolgálatban, valamint azt, milyen feladatai vannak egy igazi mai lelkipásztornak.

Szakács Péter megbízott irodaigazgató Szent II. János Pál pápa 1994-ben, a 2000. jubileumi évre írt *Tertio millennio adveniente* (A harmadik évezred közeledtével) kezdetű apostoli levele első fejezete – Jézus Krisztus ugyanaz, tegnap és ma (Zsid 13,8) – alapján a megtestesülésről beszélt. Utalt Szent Bernát egyik homíliájára, melyben a szent megjegyezte, hogy bár a Szűzanya beleegyezése megfontolt és biztosan átimádkozott beleegyezés volt, mégiscsak előre nem látható dolgokra mondta azt, legyen meg az Úr akarata. Az Istent bevetett bizalma alapozta meg, hogy igent tudott mondani a Megváltó születésére. „Ennek fényében kell saját igényeinket, beleegyezéseinket is megvizsgálnunk.”

Száraz László, a Központi Papnevelő Intézet spirituális a Papi Kongregáció által 1999-ben kiadott *A pap, az ige hirdetője, a szentségek kiszolgáltatója és a közösség vezetője a harmadik keresztény évezred tárolatában* című dokumentum alapján többek között arról szól, hogy minden homíliának a prédikáló pap személyes, elmélkedő imájában kell gyökereznie. Loyolai Szent Ignác nem véletlenül nevezte a szentírási szakaszokat misztériumoknak. Egy-egy perikópa egy-egy misztériumot hordoz. „Jézus engem oda bevezet az elmélkedés során. Nem egyedül

töröm a fejem, nem egyedül prédikálok magamnak, hogy aztán tartalmasabban prédikálhassak másoknak, hanem ő mellém szegődik. Ő értelmezi az írásokat, mint annak idején az emmauszi tanítványoknak tette. Ezt pedig a Szentlélek által teszi, aki az én életemben ott van keresztségem folytán, a papszentelésem folytán” – mutatott rá Száraz László.

Hajdu Ferenc általános helynök a papról, mint a szentségek kiszolgáltatójáról szökött, aki a szentségeken keresztül odakapcsolja Krisztushoz a híveket.

Szilágyi Szabolcs piliscsabai plébános az isteni irgalmasság megtapasztalásáról, a szeretetből hozott áldozat vállalásáról és a lelkipásztori szeretet konkrét megéléséről osztotta meg személyes gondolatait paptársaival. „A szeretet mértékegysége az idő. Akivel, amivel több idő töltök, azt jobban szeretem. De akivel, amivel több idő töltök, az hatni is tud rám. Ha az imára tényleges időt szánok, akkor esélyt adok arra, hogy Isten hasson rám, és esélyt kapok arra, hogy valamilyen módon konkrétan megtapasztalhassam az ő szeretetét” – mondta. A papi zárandoklaton az egyházmegye papságával együtt mutatott be szentmisét Spányi Antal megyéspüspök, aki azt hangsúlyozta, a papi hivatás Istentől kapott ajándék, az emberek szolgálatára.

Forrás és fotó: Székesfehérvári Egyházmegye

Biblikusok találkozója Szegeden

Szerte a világból biblikusok sokasága érkezett Szegedre a 36. Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferenciára. A tanácskozás keretében augusztus 26-án a Dómban átadták a Gnilká-díjat. Az ünnepségen egyúttal fény derült a biblikus konferencia további sorsára is.

Japán, norvég, német, osztrák, orosz, szerb és ukrán egyetemről is érkeztek bibliatudósok Szegedre, hogy előadást tartsanak az augusztus 25. és 27. között megrendezett 36. Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencián. A Benyik György teológus, szeged-tarjánvárosi plébános által vezetett tanácskozás idei témája az apokrif iratok kapcsolata volt a kánoni szövegekkel. Azok a szakrális szövegek kerültek tehát reflektorfénybe, amelyekről megszlik a különböző vallási közösségek véleménye: egyes közösségek Bibliájába bekerültek, míg másokéba kimaradtak.

A biblikus konferencia keretében tizenhatodik alkalommal adták át a Gnilká-díjat. A kítettetés Joachim Gnilká, 2018-ban elhunyt német teológus és Újszövetség-kutató nevét viseli, aki lelkes előadója és mecénása volt a szegedi konferenciának. A díjjal ezúttal a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia legifjabb tagját ismerték el. Martos Levente Balázs az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, a Központi Papnevelő Intézet rektora, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara Bibliái Nyelvek Tanszékének vezetője.

A díj átvétele után az ünnepelt püspök arra biztatta a biblikus konferencia csaknem negy-

ven előadóját, hogy bibliakutatói tevékenységük során a sok szó ismeretében és tiszteletében újra meg újra fel tudják fedezni Isten jelenlétét. A díjátadónak a szegedi Dóm adott otthont. Az ünnepségen a hagyományt folytatva ezúttal is lélekemelő muzsikával közreműködött a Szegedi Szimfonikus Zenekar, valamint az Érsekszanádi Összhang Kórus és a Szegedi Ökumenikus Kórus.

Az ünnepség végén fény derült arra, mi lesz a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia további sorsa. Az 1988 óta működő konferen-

ciát az intézményi háttér erősítése érdekében egy befogadó nyilatkozattal saját kutatóhelyévé nyilvánította a Gál Ferenc Egyetem (GFE). A pecsétellátott nyilatkozatot Dux László, a GFE rektora és Benyik György, a konferencia és az új kutatóhely vezetője írta alá a Dóm oltárán.

Forrás és fotó: delmagyar.hu/
Szeged-Csanádi Egyházmegye

Merészség, alázat, a Gondviselésbe vetett hit, derű, istenkapcsolat – üzeni Bódi Mária Magdi élete. Boldoggá avatásának előestéjén, szeptember 5-én a ONE Veszprém Arénában Erdő Péter bíboros, Udvardy György érsek, Michael W. Banach apostoli nuncius és Fábry Kornél püspök tanítása szolt a fiatalokhoz. A dicsőítés, szentségimádás a Rád Találtam Dicsőítő Csoporttal hívott a Jézussal való találkozásra.

Megalapozta a hangulatot a Rád Találtam Dicsőítő Csoport lendületes zenéje, a bekapcsolódásra buzdító énekek. Udvardy György veszprémi érsek házigazdaként köszöntötte a fiatalokat. Mint mondta, „szeretnénk mindannyian boldogok lenni, ti is, én is. Ez vezet bennünket. Tanulni akarjuk, hogyan lehetünk boldogok. A bol-

dogságot pedig ünnepelni kell. Erre hív Egyházunk, és abban segít, hogy felmutasson példákat, akik megtalálták a boldogság útját.

Magdi élete nehéz de, mégis boldog volt; tele volt erővel, dinamizmussal, és meghozott meghatározó döntéseket. Élete biztosíték

Merészség, derű és alázat

Ifjúsági találkozó az ünnepi alkalom vigíliáján

számunkra, bátran kérhetjük a boldoggá avatása kapcsán, hogy adjon erőt, bátorságot. 1943-ban végzett lelkigyakorlata során azt kérte Isten-től: szeretné, ha élete fiatalon érne véget, és ez a fiataloknak segítene közelebb jutni Jézushoz. Magdi értünk adta életét, hogy mi boldogok tudjunk lenni, erősítsük egymásban a boldogság utáni vágyat!”

Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius XIV. Leó pápa nevében köszöntötte a fiatalokat. Beszédét angolul mondta; szavait Kulcsár Dávid tolmácsolta. A nuncius arra buzdította a fiatalokat, hogy tekintsenek Jézusra mint „csapatkapitányra”, aki arra hív, hogy az ő csapatában játsszunk. Ehhez azonban edzeni kell: beszélni

A nuncius felhívta a figyelmet arra, hogy a keresztény élet nem a biztonságról szól, hanem a kalandról: a hit, az igazság, az önátadás nagy kalandjáról. Így bátorított: „A legfontosabb: ne féljete! Ő nem kényelmet, hanem igazi, örömteli és bátor életet ad – pont olyat, amire egy fiatal szív vágyik.”

Erdő Péter bíboros, prímás arról beszélt, hogy „A szentek földi életük után is emberek maradtak, akik tudnak örülni, meg tudják érteni és követni tudják életünket. Szeressétek őket, bizalommal kérjétek segítségüket!” – buzdított a bíboros.

Laposa Norbert, Balatonfűzfő plébánosa a Balakatról (Balatoni Katolikus Találkozó – a szerk.), a folyamatos, ötvenórás szentségimádás hétvégéről beszélt. Ezeken

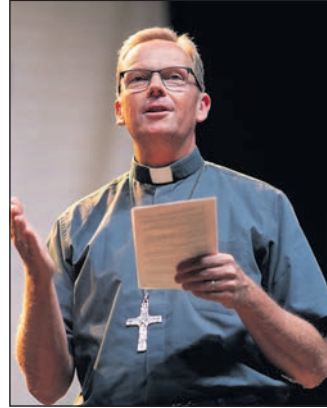

száz-százötven egyetemista vesz részt abban a fűzfői Jézus Szíve-templomban, ahol Magdi életfelajánlását tette. Török Teodóra, a Balakat egyik szervezője megvallotta: A találkozó révén megismert Bódi Mária Magdi segített neki abban, hogy Istent szolgálva akarja élni életét.

„Magdi üzenetét szeretném átadni” – kezdte tanítását Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök. Ezt Magdi nevének kezdőbetűihez kapcsolta, majd így adott útmutatót a szentségimádáshoz is. M – merészség a hitben. Magdi kész volt megvallani hitét akkor is, amikor nem volt könnyű. Nektek is lehet kínos bevallani, hogy templomba jártok. Magdi merészségét az jelentette, hogy feltétlenül bízott Jézusban. A – alázat Isten előtt. Magdi nem magát akarta megvalósítani, hanem Krisztus akarátát élni. Ehhez kell az önismeret. Az az ember önazonos, aki tudja, mik az erősségei, gyengeségei. Kell a tudatosság, mert nem engedi, hogy sodorja az élet. G – Gondviselésbe vetett bizalom. Magdi élete tele volt bizonytalansággal. A

szentségimádásban lehetőséget ad meg-tanulni, milyen, ha elengedjük a kontrollt. Iskola, párválasztás, mi lesz a jövőben? – a nyugtalanító kérdések terhé a szentségimádásban letehetjük az Úr elé. D – derű. Magdi mosolya mindent elárul, abból a belső békéből fakad, amelyet az Istennel való kapcsolatban élt meg. Élete nem volt gondtalan, de derűvel fogadta a nehézségeket is. Az ember követ és követhet el hibákat, Isten így is örömet leli bennünk – mutatott rá a püspök. I – istenkapcsolat. Az Istenhez tartozás olyan identitást ad,

amely minden nehézségben segíteni tud. A világ címkét aggat ránk, lehetünk gúnyolódás tárgyai. Az a fontos, amit Isten mond: „Hozzá tartozol, az enyém vagy.” Ez megvéd. Nem a többieknek kell megfelelnem, hanem az Istenhez tartozást kell jól megélnem. Ez volt Magdi életének is az alapja.

Fábry Kornél püspök a szentségimádás lelkiségéről beszélt

A püspök a fiataloknak a szentségimádáshoz ugyan-csak Magdi nevének kezdőbetűivel adott útmutatást. M – Maradj a jelenben, Jézus előtt! Ezt tudatosítsd magadban! A – Alhatsz is. Nagy lelkivezetők szerint a lelki élet alapja a jó alvás. Fábry Kornél arra figyelmeztetett: „Nem te vagy a főszereplő, Jézus akar alakítani.” Engedd, hogy ő dolgozzon benned, add át magad! Szabad megpihenni Jézusnál. G – Gyónhatsz is. Leteheted a bűneidet, akkor is, ha már régen nem tetted, ha akár több év eltelt a legutóbbi gyónásod óta. D – Dicsőíts hálaadással! I – „Imaszándékot is írhattok, és igekártyát is húzhattok.” A Magdi Festet követően a résztvevők az arénában töltötték az éjszakát.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Budapest-Kelenföld vasútállomás előtt szeptember 4-én reggel gyülekeztek a #Tekerj Magdival! kerékpáros zárandoklat résztvevői: tizenévesek, húszas-harmincasok, ötvenesek és még hetven körüliek is, majdnem negyvenen. A csapathoz Székesfehérváron csatlakoztak még, hogy együtt érkezzenek a Magdi Festre, szombat reggel pedig a boldoggá avatásra együtt tekerjenek be.

A kerékpározás különös kapcsolódást jelent Bódi Mária Magdolnával, aki biciklivel járt mindenhol, de a kerékpáros zárandoklat lehetőséget teremt arra is, hogy a fizikai erőfeszítés összekapcsolódjon a lelki elmélyüléssel. Brunner Róbert, a #TekerjMagdival! zárandoklat ötletgazdája és főszervezője az indulás előtt elmondta, hogy a zárandoklat eredeti célja, hogy közelebb vigyük Magdihoz a fiatalokat.

A Veszprémi Érsekség a biciklis zárandoklat hivatalos szervezője lett. „Egy szentmisén jutott eszembe ez az ötlet – mondja Róbert. – Megkerestem vele a Veszprémi Főegyházmegyét, akik nem mondtak nemet, tetszett nekik az elképzelésem. Már áprilisra megszerveztük ezt a kétnapos zárandoklatot Budapestről Veszprémig, három egyházmegyét érintve. A csapatba az ország különböző

helyszíneiről jelentkeztek a résztvevők. Veszprémből jön egy komoly mag, de az Egri, Kalocsa-Kecskeméti, Hajdúdorogi Főegyházmegyéből és a Székesfehérvári, Pécsi, Nyíregyházi, Miskolci, Kaposvári Egyházmegyéből is érkeznek, valamint Pannónhalmáról és természetesen az Esztergom-Budapesti Főegyházmegeyből. Iváncsó Bazil görögkatolikus pap is velünk tart.”

Brunner Róberték már Magdi születésnapjához kapcsolódóan is tekertek nyolcvan kilométert: Fűzfőről indulva Magdi életállomásait érintették Szigligetig.

A #TekerjMagdival! védjegyet az egyik szervező találta ki. Brunner Róbert fiatalokat kért fel, hozzanak létre szervezőcsapatot, hogy valóban meg tudják szólítani ezt a kor-

osztályt. Ők állították össze a zárandoklat lelki anyagát is. A különböző pihenőkön és étkezéseknél a résztvevők mindig szakítanak egy kis időt az elmélyülésre, ennek felelőse János Kincső és Gida Csoboka.

A zárandokok megálltak a vértanúság színhelyén, Litéren. Onnan a csapat kettévált, az idősebbek Fűzfőre mentek vissza, a fiatalok a veszprémi Magdi Festbe kapcsolódtak be.

Mindenki nagyon mutató sportpólót viselt, amit a Veszprémi Érsekségtől kaptak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottsága támogatásával, rajta a boldoggá avatás hivatalos logójával és #TekerjMagdival felirattal. Meglepetés is fogadta őket: a #TekerjMagdival-feliratú csokoládé.

Tekerj Magdival!

Biciklis zárandokok Veszprémbe

Gida Csoboka egyetemista, ének-némettanár szakos, a „Spiriteam” egyik tagja. „A bicikli lesz most a központi témánk, méghozzá a »bicikli teológiája«. Azon fogunk elmélkedni, mik a bicikli alkatrészei és az életünk összetevői. A hátsó kerék a szentségek, az első a társaink, az otthonunk, a pedál a szabad akarat. Ahogy az mozgásba lendül, meghajtja a hátsó kereket, és elindul a kerékpár, amivel messzire juthatunk. A kormány a hitünk, az adja meg az életünk irányát. A mennyország a cél, oda tartunk, de a hitünk tart a helyes úton.”

Vesztergomné Nagy Rita és Vesztergom János veszprémiek, a régebb óta fiatalok csapatát erősítik. Hogy miért jelentkeztek a túrára, annak több oka is van. „A Veszprémi Érsekség egy vetélkedőt hirdetett meg, aminek a főnyereménye egy kerékpár volt. Az én unokám, Novák Zoltán nyerte meg ezt a kerékpárt, amit ünnepélyes keretek között kapott meg az érsek atyától. Ettől a pillanattól kezdve kötelességünknek éreztük, hogy Bódi Mária Magdolna életútját kövessük. Mivel a kisunokám csak tízéves, és nem jöhet erre a kerékpáros zárandoklatra, úgy határoz-

tunk a feleségemmel, hogy helyette végigtekerjük ezt a távot. Nem szoktunk ilyen nagyot biciklizni, általában 60-70 kilométer teszünk meg, de úgy gondoljuk, hogy egy zárandoklat erőfeszítést igényel, így hát nekivágtunk.”

Ugyanakkor azt is elmondják megrendülve, hogy egy mélyebb, fájó családi érintettség is indította őket. „Ismerjük Bódi Mária Magdolna életét. Az én édesanyám is hasonló tetteknek lett az áldozata. Erre emlékezve is gondoltuk, hogy vállaljuk ezt az erőfeszítést” – mondja János. „Magdi az életét áldozta fel a tisztaságáért, a hitéért – teszi hozzá Rita – és az összes többi nőért.” „Nagyon megérintett az ő története – veszi át a szót János –, édesanyám jutott eszembe róla. Ő Nagyvázsonyban szenvedte el a meggyalázást, hat szovjet katonától. Az édesanyám nem beszélt erről, a szegényt élte meg, sokadrangúnak érezte magát ezzel a bélyeggel, pedig ő áldozat volt. Nem is tőle, hanem az édesapámtól tudom ezt a történetet. Olyan kiszolgáltatottak voltak, azt csináltak velük, amit akartak, és nem kaptak támogatást a későbbiekben sem” – mondja János megindultsággal a hangjában.

A csapatban többen is vannak olyanok, akik nemrég Rómába bicikliztek el a szentévi Jubileumi Ifjúsági Találkozóra.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

XIV. Leó pápa képviselőtében Erdő Péter bíboros, prímás boldoggá avatta Bódi Mária Magdolna szüzet és vértanút szeptember 6-án a ONE Veszprém Aréna parkolójában, több mint tízezer hívő jelenlétében.

Ferenc pápa tavaly május 23-án ismerte el Bódi Mária Magdolna vértanúságát. A Szentatya húsvéthétfőn bekövetkezett halála miatt az április 26-ára tervezett boldoggá avatás elmaradt. XIV. Leó pápa szeptember 6-ára halasztotta az eseményt, melyen együtt ünnepelt a Magyar Katolikus Egyház, a határon innen és túlról érkezett püspökök, papok, szerzetesek és a hívek serege.

Tizenegy órakor megszólalt a Magdi-harang a veszprémi Szent Mihály-főszékesegyházban, majd a Zeng a harang hívó szóval kezdetű énekünk. Bevonult az asszisztencia, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai, férfi szerzetes-elöljárók és számos koncelebráló érsek, püspök és pap.

Bódi Mária Magdolna életéért együtt adott halált Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius; Erdő Péter bíboros, prímás; Székely János, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke, szombathelyi megyéspüspök; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK elnökhelyettese; Márfi Gyula nyugalmazott veszprémi érsek; Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita; Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának előző posztulátora; Ternyák Csaba egri érsek, Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, az MKPK püspökei; Németh Gábor és Czapkó Mihály, az MKPK titkára, illetve irodaigazgatója, valamint Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök.

A szentmisén együtt ünnepelt Aurelio García Macias püspök, az Istentiszteleti és Szentségi Dikasztérium titkárhelyettese, José Antonio Rodríguez García, az Apostoli Nunciatura elsőbeosztottja, Zsódi Viktor SchP tartományfőnök, a Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciájának elnöke; továbbá szerzetesrendek előjárói: Hortobágyi Cirill OSB pannónhalmi főapát, Vitális Gábor SDB, András Attila SJ, Magung Fransiskus Xaverius SVD tartományfőnökök, Fazakas Z. Márton OPraem csornai apát, Mihályi Norbert Jeromos OSB tihanyi perjel.

Az ünnepen jelen volt Cristiana Marinelli, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának posztulátora, Németh Emma SSS, a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke; a női és a férfi szerzetesrendek képviselői, valamint a Magyar Katolikus Egyház intézményeinek vezetői.

A boldoggá avatáson részt vett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Porga Gyula, Veszprém polgármestere, valamint a társadalmi élet, a közelet és a tudományos élet számos további képviselője.

Udvardy György köszöntötte a meghívott vendégeket, és elmondta: „Isten az, aki ünnepet készít népének.” Felidézte Magdi lelkiatyájának szánt ajándékát, az ígéretet, amit 1944 szilveszterén, néhány hónappal a vértanúhalála előtt tett: „Ígérem, hogy az elvetett mag sokszoros termést hoz.” Az érsek hozzátette: „A vértanúság az örök élet záloga és a remény jele. Az élet egyszeri, megismételhetetlen, de fölláldozható. Ebben éljük meg életünk nagyszerűségét.” Úgy fogalmazott: a háború borzalmai közepette egy fiatal lány hűséges Krisztusához, fogadalmához, szentségre törekvéséhez. Erőforrása az ima, az Eucharisztia és a szeretet cselekedeteinek kreatív gyakorlása.

A bűnbánati cselekmény és a Kyrie után Udvardy György a boldoggá

Egy elkötelezett fiatal élet megkoronázása

Boldoggá avatták Bódi Mária Magdolnát

►►►

avatás kihirdetését kérte a bíboros-tól. Felidézte, hogy Magdi 1943 nyarán lelkigyakorlaton vett részt, ahol megfogalmazódott benne a vágy a vértanúság és az Istennek áldozott élet iránt. Olyan halált kívánt, amely hat az ifjúságra, hogy az rátaláljon Krisztusra. „Anyaszentegyházunk ünnepélyesen kinyilvánítja Bódi Mária Magdolna életszentségét, kettős dicsőségét, a tisztaság és a vértanúság ajándékát” – folytatta az érsek, majd felsorolta a főegyházmegye boldogjait és szentjeit. Megemlítette, hogy kérésében „megjelenik Mindszenty József egykori veszprémi püspök kérése is, hiszen ő volt az, aki a boldoggá avatás egyházmegyei szakaszát néhány héttel Bódi Mária Magdolna vértanúhalálát követően elrendelte”.

Takáts István, a Veszprémi Főegyházmegye általános helynöke ismertette a hívekkel Bódi Mária Magdolna életét, azután Erdő Péter bíboros előbb latinul, majd magyarul felolvasta XIV. Leó pápa apostoli levelét: „Mi, Udvardy György Testvérünk, Veszprémi Metropolitánus Ersek, továbbá számos Püspöktestvérünk és a hívek sokasága kérésére válaszolva, a Szentek Ügyeinek Dikasztériumával történt egyeztetés után, Apostoli Tekintélyünk-nél fogva engedélyt adunk arra, hogy Isten Tiszteletreméltó Szolgája, Bódi Mária Magdolna világi hívő és vértanú, aki mint bölcs és okos szűz teljesen átadta magát isteni Jegyesének, és az ő szeretetére válaszul saját életét sem félt neki áldozni, ezentúl a Boldog címet viselhesse, és őt minden esztendő október 26. napján, a jog által előírt helyeken és módokon ünnepelni lehessen. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

Kelt Rómában, Szent Péternél, június hónap huszonkilencedik napján, Szent Péter és Pál apostolok ünnepén, az Úr kétezerhuszonötödik, Szentévében, pápaságunk első esztendejében.

XIV. Leó pápa”
A hívek tapssal fogadták XIV. Leó pápa levelét. Eközben leleplezték

ter, a boldoggá avatás egyházmegyei szakaszának irányítója; Varga Tibor levéltáros, Oross István és Temesi József atyák, Bódi Mária Magdolna egykori lelkiatyái.

A szentmise a Dicsőség eléneklésével folytatódott. A szentlecke, melyet Sebestyén József, a Veszprémi Érseki Főiskola rektora olvasott fel Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt második leveléből, arról szólt a hívekhez, hogy bár szorongattatást, bizonytalanságot, üldöztetést élnek át, s törékeny cserépedényként testükben hordozzák Jézus halálát, de Jézus élete is nyilvánvaló bennük.

A zsoltár válasza – „Akik könyvek között vetnek, majd ujjongva aratnak” – felidézte Magdi 1944 szilveszterén írt ígéretét. Az elhaló búzaszem bőséges termésének ígéretét visszhangozták a János-evangéliumból vett igék is.

Erdő Péter bíboros, primás homíliáját a következőkben teljes terjedelmében olvashatják.

„Excellenciás Apostoli Nuncius Úr! Érsek és Püspök Urak! Kedves Paptestvérek, Szerzetestestvérek és -nővérek! Krisztusban Kedves Testvérek!

rendeztek osztálytársaival, ahol mindenki a saját vallását védte. Ő mindig a katolikus csoport vezetője volt. Szívében ott élt az apostoli lelkiület. 1941 nyarán a péceli lelkigyakorlatos házban végezte első zárt lelkigyakorlatát. Az Actio Catholica számára képeztek világi apostolokat. Magdi szeretett volna szerzetes lenni, de nem vették fel, mert szülei nem éltek házasságban. Világi apostolként viszont megérezte a kegyelem erejét. Lelkesedett, kutatott. A Katolikus Dolgozó Lányok Országos Szövetsége ebben az időben keresett vezetőképzésre rátermelt munkáslányokat. Magdi Fűzfő-Gyártalepen dolgozott. Nagy örömmel vett részt ezen a képzésen. Hivatásának tekintetével, hogy dolgozó lányként neki kell Krisztushoz vezetni a többi munkást.

Ugyanakkor szorongó szívvel látta családjá helyzetét. Édesapja sohasem kapott vallásos nevelést, azt sem tudta, milyen vallású. Magdi viszont imádkozott és áldozatokat ajánlott fel az egész családjáért. Nem csupán apostoli lendületet érzett, hanem Krisztus iránti különleges szeretetet is. Nem hagyott fel a gondolattal, hogy egészen neki szentelje az életét. Ezért, bár szerzetes nem lehetett, 1941. október 26-án, Krisztus Király ünnepén magánfogadalmat tett: örökös szüzességet vállalt Krisztus iránti szeretetből.

Állandó kegyelmi életét gondosan őrizte. Rendszeresen járt gyónni, napját szentmisével és szentáldozással kezdte. Erre másokat is rávezetett, fellelkesített.

Amikor barátnői elkeseredtek, megvallotta nekik: »Én is levert vagyok néha. Akkor bemegyek a templomba, és elmondok Jézusnak mindent. Attól megvigasztalódom.« Volt olyan munkatársa, akit meggyőzött, hogy ne káromkodjon többet. Másokat rávezetett, hogy kérjék bátran a szentek közbenjáró segítségét. Ismét másoknak sokszor kölcsönadta cipőjét, kabátját, hogy el tudjanak menni szentmisére.

Mint a szentek közül sokan, ő is megérezte, hogy milyen sors vár rá. Egy lelkigyakorlat után barátnőjével beszélgettek arról, hogy szentek lesznek. Később pedig egy lelki beszámolójában azt mondta: »A halálra vezető körülményeket siettetni vagy előidézni nem szabad!« »A keresztény embernek a halál elől menekülnie kell

mindaddig, amíg választás elé nem kerül: a bűn és a halál között. De ha választásra kerül a sor, gondolkodás nélkül a halált választja. Ez a vértanú.« Egy imádkozó közösségben azt is hozzátette: »meglátjátok, én fogok elsőnek meghalni közülünk«.

1944 végére a harcok zaja egyre közelebről hallatszott, gyakoribbá váltak a légiriadók – a front Litér felé közeledett. A szovjet csapatok végül 1945. március 23-án érkeztek meg a településre, amelynek közössége a háború hosszú éve alatt óriási veszteségeket szenvedett, sok litéri férfi soha nem tért haza a harcmezőről. Aznap délután Magdi néhány asszonnyal és gyerekekkel együtt a helyi kastély udvarán kialakított óvóhely lejárataánál tartózkodott, amikor két fegyveres szovjet katona támadt rájuk.

Egyikük a bunkerbe küldte Magdit, aki tudta, mi vár rá, sokat hallott a katonák által elkövetett erőszakról. Tisztaságát védelmezve a zsebében tartott kisollóval megszúrta a katonát,

és menekülni próbált, közben a többi asszonyt figyelmeztette a veszélyre. Pár pillanattal később a Magdira támadó katona megjelent az udvaron, és azonnal lőtt – a beszámolóik szerint hat golyó fúródott a lány testébe. Az első lövés után Magdi megállt, a második lövésnél karjait az ég felé tárta, majd összezárta ezekkel a szavakkal: »Uram, Királyom! Végy magadhoz!«

Magdi nemcsak a tisztaságát védte, hanem Krisztus iránti hűségéből és szeretetből adta életét. Mindhalálig megtartotta fogadalmát. Áldozata közvetlen hatással is volt a környezetére. A többieket elkerülte a halálos veszedelem. Családtagjai életébe beköltözött a hit és a szeretet, szülei rendezték házasságukat. Az ő ismerőrk között pedig elterjedt vértanúságának és életszentségének híre. Ezért már az 1945-ös év során elkezdtek gyűjteni az adatokat, a tanúságokat. Halála után szinte rögtön csodálatos imameghallgatások kezdődtek.

Az Egyház Bódi Mária Magdolnát ma hivatalosan is a boldogok sorába iktatta. Azért tettük ezt, hogy példáját kövessük, és közbenjárását bizalommal kérjük. Bódi Mária Magdolna a tisztaság vértanúja volt. Manapság tisztaságról beszélni bátorságot kíván. Tisztaságra vállalkozni pedig nem valamiféle extrém teljesítmény, hanem a Krisztus iránti személyes szeretet nagy elhatározása. Mindenki a maga állapota szerint hivatást kapott a tisztaságra. A házastársak a hűségre, a fiatalok a fegyelmezett előkészületre életük nagy döntése előtt, akik pedig a cölibátust, a szüzességet vállalták, hivatást kaptak a Krisztus iránti teljes odaadásra és az emberek teljes szívvel való szolgálatára. Bármilyen nehéz is mai világunkban vallani és követni ezt az eszményt, az isteni kegyelem csodákat képes alakítani az ember életéből.

Egy-egy igaz és szent ember lelki központja és támasza lehet egész közösségeknek. Irányt mutathat életében és halála után.

Boldog Bódi Mária Magdolnával elmondhatjuk, amit Szent Ambrus püspök írt Szent Ágnes vértanúságáról: »Már az is méltánytalanság a Jeggessel szemben, ha más jövődöbelire várunk. Azé leszek, aki már előbb engem választott.« »Csak láttad volna, hogyan remegett a hóhér, mint-ha ő lett volna az áldozat! Reszketett a keze, és belesápadt az arca annak a másik életnek az elvesztésébe, pedig ez a leány nem féltette a saját életét. Látjátok, ebben az egy áldozatban két vértanúság van: a tisztaság és a hité. Szűz maradt és a vértanúságot is elnyerte.«

Boldog Bódi Mária Magdolna szűz és vértanú, könyörögj érettünk! Ámen.”

A hívek könyörgésében imádkoztak Leó pápáért, a püspökökért és a papokért, az egyházközségekért, az ifjúságért és a rászorulóknak, valamint azért, hogy Bódi Mária Magdolna példájára „szembe tudjunk nézni a társadalom igazságtalanságaival, és merjük mindig Isten útját, az igazság és a szeretet útját választani” az Egyház bátor és cselekvő tagjaiként.

A felajánlás alatt felhangzott a Bódi Mária Magdolna szűz és vértanú tiszteletére írt himnusz az Ő, dicsőséges Asszonyság kezdetű népeken dallamára. Az adományokat Magdi unokahúga, Bódi Mária és unokája vitték az oltárhoz. Az áldozás alatt az eucharisztikus himnusz is együtt énekeltek a hívek, majd a Te Deum

hálaadása következett.

Udvardy György veszprémi érsek köszönetet mondott Erdő Péternek, a jelen lévő érsekeknek, püspököknek, a papságnak, a szerzeteseknek és az ünneplő híveknek. „A boldoggá avatás az Egyház válasza a reménytelen-ségre. Reménységünk az üdvösségre szól. A hitünk hűsvéti hit” – hangsúlyozta. Megemlékezett a magyar tiszteletre méltókról, akik a boldoggá avatásukra várnak, és a másnapi római szentté avatásról is. Végül Erdő Péter bíborosnak és Michael Wallace Banach érseknek, illetve székesegyházaiknak ajándékozta Bódi Mária Magdolna egy-egy ereklyéjét.

Erdő Péter a szentmise végén úgy fogalmazott: Bódi Mária Magdolna tisztelete és emléke örömet, hálát és büszkeséget keltett a szívünkben. Vigyük ezt tovább a környezetünkbe, egész magyar hívő közösségünkbe! Ereklyéjét elhelyezték a missziós keresztben – mondta –, mert ő is része annak a nagy emlékezetnek, mely erősít és összetart bennünket. „Kísérjen segítségével örömeinkben és gondjainkban egyaránt!”

A szentmise a pápai és a nemzeti himnusszal, a Boldogasszony anyánk ősi himnuszával és az Isten, hazánkért térdelünk elődbe énekünkkel fejeződött be.

A zenei szolgálatot egy majdnem százfős egyesített ének- és zenekar végezte, melynek része volt a Mendelssohn Kamarazenekar, az Orlando Énekegyüttes, a veszprémi főszékesegyház Szent Mihály kórusa, a veszprémi Regina Mundi-plébánia Schola Regina kórusa és a keszthelyi karmelita bazilika kórusa. A művészeti vezetők Kováts Péter, Vikman Pál, Németh Kristóf, Szamosi Szabolcs voltak. Orgonán közreműködött Kovács Szilárd Ferenc, a pécsi székesegyház orgonaművésze, akinek Werner Alajos Mercedes-mise-átíratá is elhangzott.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila, Merényi Zita

Bódi Mária Magdolna képét, majd felhangzott Kovács Szilárd Ferenc Christus vincit-feldolgozása.

Márfi Gyula nyugalmazott veszprémi érsek az oltárnál átadta Bódi Mária Magdolna ereklyéit, melyeket Laposa Norbert balatonfűzfői plébános hozott ünnepélyesen Cristian Marinellivel és fiatalokkal együtt. A relikviák közül egyet Erdő Péter bíboros elhelyezett a missziós keresztben.

Udvardy György megköszönte Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását mindazoknak, akik az ügyét készségesen támogatták, mint Mindszenty József, egykori veszprémi püspök; Seregély István, volt egri érsek; Szendi József és Márfi Gyula veszprémi érsek, Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, Cristiana Marinelli római posztulátor, Szakács Pé-

Szűzet emelt ma oltárra az Egyház: érintetlenségét kövessük! Vértanút avattunk boldoggá: ajánljuk fel a magunk áldozatát! Bódi Mária Magdolna szűz és vértanú huszonnégy éves sem volt, amikor életét áldozta a hitért és a tisztaságért. Vértanúsága nem váratlan szerencsétlenség volt, hanem egy elkötelezett fiatal élet megkoronázása.

Igaz, hogy nehéz környezetben látta meg a napvilágot. Igaz, hogy a háború idején sokan szenvedtek és meghaltak, de az ő esetében ez mégsem csupán a sors csapása volt, hanem egy mély, elkötelezett, katolikus vallásosság megkoronázása.

Magdi apostoli lelkiülete már iskolás korában jelentkezett. Szeretett volna fegyelmet tartani az osztályban. Néha játék közben hitvitákat is

Több ezer diák és több száz pedagógus vett részt az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye nagyszabású Veni Sancte szentmiséjén Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren szeptember 1-jén délután. Tíz intézményfenntartó harmincnégy intézményéből gyűltek össze a tanévnyitó szentmisére, melyet Erdő Péter bíboros, prímás mutatott be, és amelyen személyes hangú szentbeszédével buzdította a fiatalokat.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye fenntartásában működő huszonnégy katolikus iskolából, a Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság három iskolájából, a Szalézi Intézmény Fenntartó két iskolájából, valamint a Hajdúdorogi Metropolitai Egyház, a Boldogasszony Iskolánővérek, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja, a Piarista Rend Magyar Tartománya, a Zirci Ciszterci Apátság, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány és a Krisztus Légiója Kongregáció iskoláiból gyűltek össze diákok és pedagógusok a tanévkezdő ünnepi szentmisére.

A bazilika előtti tér már délután megtelt: iskoláik ünnepelő ruhájába öltözött diákok örültek újra egymásnak, és kérték a kegyelmet az előttük álló tanévben rájuk váró feladatokhoz. A Veni Sancte-szentmisén, mely egyben a Budapesti Katolikus Intézményfenntartó Központ (EKIF) közoktatási intézményeiben dolgozó pedagógusok tanévkezdő szentmiséje is volt, részt vettek a főegyházmegye újonnan átvett intézménye, az Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium, Óvoda és Általános Iskola tanulói és tanárai is. Koncelebráltak a főegyházmegye segédpüspökei, Mohos Gábor, Fábrý Kornél és Martos Levente Balázs; továbbá számos pap és a szerzetesrendek elöljárói, köztük Zsódi Viktor SchP tartományfőnök, Berhidai Piusz OFM tartományfőnök és Hardi Titusz OSB, a Pannonhalmi Főapátság oktatási főigazgatója. Együtt ünnepeltek velük a közoktatásban szerepet vállaló női és férfi és a szerzetesrendek képviselői.

Jelen volt Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; a Katolikus Pedagógiai Intézet részéről Barcsák Marianna intézetvezető és Szenthe-Tormási Anna intézetvezető-helyettes, továbbá az EKIF vezetősége és dolgozói Gyetván Gábor főigazgatóval.

Erdő Péter bíboros a szentmise elején köszöntötte az egybegyűlteket: „Nagy örömmel kezdjük el az új tanévet. Kérjük a Szentlélek Úristen segítségét egész évi munkánkért. Imádkozunk a pedagógusokért, tanítóinkért, szüleinkért, mindazokért, akik iskoláink munkáját eredményessé tehetik. Tudjuk, hogy az igazi eredmény a Szentlélektől függ, ezért kérjük, hogy legyen mindig velünk, adjon kedvet, éleslátást és erőt, elevenítse fel bennünk a keresztség és a bérmlás ajándékát” – mondta a bíboros.

Erdő Péter a homíliájában elmondta: „Az a kultúra, amit a katolikus iskolák átadnak, megmutatja, hogy a világ nem a véletlen szüleménye, hanem Isten alkotása. Hogy értéke, érteleme, célja van az életünknek. Hogy

ebben az életben szeretnünk kell egymást. Szóval beleállítja a mindennapjainkat a teljes valóság nagyobb összefüggésébe. Hogy értéke van a tetteinknek, az alkotásainknak, arra is minap egy régi fénykép láttán figyeltem fel. Valaki előkereste ugyanis azt a fényképet, amely első osztályos általános iskolás koromban, még valamikor ősszel készült. Ezen a képen egy nyitott olvasókönyv van előttem. Egyik kezemmel a tábláját fogom, másik kezemmel pedig a sorokat mutatom. Néze a képet, eszembe jutott, hogy akkor én még nem is tudtam olvasni. Csakhogy iskolai fényképezés volt. Jött egy profi fényképész, aki minden gyereknek beállította a képet, és olyan jó fekete-fehér felvételt készített, amit kemény kartonpapírra ragasztva el tudott adni a szülőknek. A szülők pedig, ahogy régen szokás volt akár az esküvői képek esetében is, bekereteztették a fényképet. Ez a kép is ott lógott évtizedeken át édesanyám ágya fölött.

Ha belegondolok, hogy ma képek százait készítjük könnyűszerrel telefonnal vagy akár jobb gépekkel, és küldözgetjük egymásnak, akkor fel-

tűnik a nagy különbség. Ezek az újak tömegcikk. Mindenki úgy tartja a telefonját, ahogy tudja, és a rengeteg kép közül később talán egyet sem lesz ideje újra megnézni. Az a régi iskolai fényképész művészi fotókat készített. Talán ezért is tarthatta meg az ipar-engedélyét, és maradhatott önálló vállalkozó az 1950-es években. De jó lenne, ha mi is tudnánk hozzáértéssel és gondosan végezni a feladatainkat, igazi értéket teremtetve!

De feltűnt nekem még valami azon a képen – folytatta a bíboros. Ez pedig a csikos pulóverem volt. Hogy is volt ez? Amikor 1956-ban szétlőtték a lakásunkat, csak az a ruhánk maradt, ami rajtunk volt. De aztán télen megérkeztek a külföldi segélycsomagok a budapesti városházára. Mi pedig mentünk sorba állni és ruhát próbálni. Megvolt, hogy ki mennyit vihetett. Akkor találták a szüleim valamelyik csomagban ezt a pulóvert. Úgy gondolták, hogy ez nekem éppen jó lesz. Jó is volt egy pár évig.

Szerettem azt a pulóvert, mert arra gondoltam, hogy olyan valakitől jön valahonnan messziről, aki nekünk, magyaroknak segíteni akart. Egyébként nem voltunk valami jól öltözöt-

tek az osztálytársainkhoz képest, de nem is a legelhangosabbak. Voltak az osztályban olyan gyerekek, akiknek nem azért volt piszkos vagy szakadt a ruhájuk, mert nem tudott volna a család másikat szerezni, hanem mert a szülők nem törődtek velük. Szóval egy tréningruha vagy egy pulóver is lehet a szeretet megnyilvánulása.

A gondosan kezelt tárgyakon is rajta lehet az emberi szeretet üzenete. Mindent, amit mondunk vagy teszünk, igyekezzünk figyelemmel, gondosan megfogalmazni vagy elkészíteni, mert ez is a szeretet kifejezése lehet! Isten világában élünk, érte tanulunk, érte élünk. Érte tudunk őszinte igyekezettel értéket alkotni. Ő segít a tanulásban, ő igazít el az életben. Ő legyen velünk az új tanév minden napján! – zárta beszédét Erdő Péter.

A szentmise végén Erdő Péter bíboros átadta az EKIF igazgatói kinevezéseit. Megbízást kapott Friedrich Attila, a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola igazgatója; Käfer György, a Szent János Apostol Katolikus Általános Iskola és Óvoda igazgatója; Silye Gergely, a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola és Óvoda igazgatója; Udvardyné Pásztor Ágnes, a Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója; Hajdu Dalma, a Salkaházi Sára Katolikus Iskola igazgatója; Kondás Balázs, a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola és Óvoda igazgatója és Kürti Zoltán, az újonnan a főegyházmegyéhez került Árpád-házi Szent Erzsébet Gimnázium, Óvoda és Általános Iskola igazgatója.

Fábrý Kornél püspök hívta a tizenöt év feletti fiatalokat a november 15-i Forráspont, október első szombatján a Nagymarosi Ifjúsági Találkozóra, valamint szeptember 6-án Veszprémbe, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására. A zenei szolgálatot a Pannonia Sacra Katolikus Iskola énekkara végezte, Blazsek Andrea karnagy vezényletével. A Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola énekkara a szentmise végén együtt énekelt velük a szentév himnuszát.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Pécsi Egyházmegye

„Szeressetek, álmodjatok, higgyetek!”

A Pécsi Egyházmegye fenntartásában működő tíz óvoda, kilenc általános iskola és négy gimnázium intézményvezetői, pedagógusok, diákok, szülők közös Veni Sancte-jét ünnepelték augusztus 31-én Mohácsi, a Fogadalmi templomban, ahol Felföldi László pécsi megyéspüspök mutatott be szentmisét, a jelen lévő papság koncelebrálásával.

Az ünnepségen Koósz Roland, a Pécsi Egyházmegyei Hivatal oktatási irodavezetője mondott tanévnyitó köszöntőt,

melyben kiemelte, hogy a katolikus iskolát választó családok döntő többsége nem kötődik a helyi plébániák közösségéhez, és az intézményválasztás szempontjai között sem a legfontosabb feltétel az egyházi fenntartás, a szülők mégis bizalmat szavaznak azért, hogy az igazat, a szepet és az örökkévalót, a Krisztus által elrejtett kincseket megmutassák a gyermekeknek, akik ma már kizárólag a Z és az Alfa, vagyis a digitális generáció tagjaiként vannak jelen a köznevelésben.

Az oktatási szakember kifejtette: a fiatalok figyelmét, másokkal szemben támasztott elvárásrendszerét, kitartását már a digitális világ határozza meg, ahol néhány kattintással mindent szinte azonnal elérnek, megtalálnak, megrendelnek.

Ebben a közegben rendkívül nehéz türelmről, lemondásról, önfegyelemről, alázatról, kitartásról, vagyis a Jézus által ránk hagyott keskeny útról és szűk kapuról tanítani, annak igaz hitét és örömet átadni. „Ugyanakkor ez a kihívás minden pedagógusunk a legfontosabb feladata akkor is, ha ma az oktatásunk 80-85 százalékban az értelmi intelligencia fejlesztésére összpontosít, csak a maradék jut az érzelmi intelligenciára – arra a területre, melynek hatékony fejlesztése nélkül nincs boldog, kiegyensúlyozott emberi élet és működő emberi közösségek és kapcsolatok.

tettel és békességgel tudjanak a tanárok dolgozni, tanítani és nevelni, a diákok tanulni és fejlődni. Mindehhez a Szentlélek segítő kegyelmét kérték a Veni Sancte-szentmisén.

A diákokhoz intézett szentbeszédében a főpásztor hangsúlyozta annak fontosságát, hogy meg kell találniuk saját helyüket, igazodniuk kell társaikhoz. Ott, ahol él, ahol vagy, ott élj, szeress, álmodj és higgy! – mondta a fiataloknak a püspök. – Merjete álmodni magatokról, álmodjatok arról, hogy milyen lesz az életeitek, hogyan élitek és építitek azt fel!”

A pedagógusokhoz fordulva arra buzdított Felföldi László, hogy álmodják újra az életüket, a hitüket, a munkájukat, merjenek szebbet, többet álmodni, és bízzanak magukban. A pécsi megyéspüspök beszédében külön köszönetet mondott az ünnepségen és a szentmisében szolgálatot vállaló gyerekeknek, akik – mint fogalmazott – szívvel-lelélekkel látták el a feladatukat, mert a helyükön voltak.

A tanévnyitó ünnepségen adták át a „Teremtésvédő óvoda és iskola” címet az azt elnyert nyolc intézménynek, továbbá az új vagy megújított intézményvezető megbízásokat is. Nyolc intézményvezető vette át vezetői megbízását Felföldi László pécsi megyéspüspöktől.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A remény jegyében Geszteréden

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mutatta be a geszterédi Szent Anna Katolikus Óvoda és Általános Iskola hagyományos Veni Sancte-szentmiséjét a 2025/2026-os tanév kezdetén a helyi Szent Anna-templomban – adta hírül az egyházmegye szeptember 1-jén.

sokat a templomba, ezzel is jelezve a közösségbe való befogadásukat. A főpásztort az iskola tanulói köszöntötték. A szentmisén koncelebrált Kerekes László geszterédi plébános és iskolalelkész, valamint Németh István püspöki titkár.

Palánki Ferenc homíliájában a reményről és annak alapjáról beszélt. A szentmisét követően tartották meg a hivatalos tanévnyitót. Az ünnepi műsorban a diákok versekkel köszöntötték a tanévet, majd a nyolcadikosok az iskola nyakkendőjének felkötésével hivatalosan is befogadták az első osztályos kisdiákokat. Molnár Regina főigazgató ünnepi beszédében köszöntötte a tanulókat, szülőket és pedagógusokat, majd hivatalosan is megnyitotta a 2025/26-os tanévet a Szent Anna-iskolában.

Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A kereszténység életerejét az adja, hogy segít és szeret

Székel Jánossal, az MKPK elnökével beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

A választással kapcsolatban sejtettem, hogy vannak püspöktársaim, akik rám gondolnak mint lehetséges elnökre, de hogy van-e reális esélye ennek, azt nem tudtam. Ez azonban inkább a dolog emberi oldala. Életünk és a történelem eseményei mögött ugyanis ott rejtőzik a teremtő Isten szeretete, kegyelme. A választás eredményét ilyen lelkülettel fogadtam, Isten hívásaként.

A feladat messze meghaladja a képességeimet, erőimet. Isten kegyelmében, oltalmában bízom. A választás Máriapócon történt: a Máriapócsi Szűzanya, a Magyarok Nagyasszonya oltalmába ajánlom elnöki szolgálatomat. Kérem kedves szentjeim, Szent Márton, Szent István, Szent Erzsébet, Szent II. János Pál pápa, Boldog Bathányi-Strattmann László és Boldog Brenner Jánost közbenjárását. Kérem püspöktestvéreim segítségét, tanácsait is, valamint minden keresztény testvérem imádságát, támogatását.

– Röviddel az elnökké választása után közzétett videóüzenetében a katolikusokhoz és egyúttal minden jóakarató emberhez szólt, a „szeretet kincsének képviselőjeként”. Véleménye szerint mi az Egyház küldetése a mai magyar társadalomban, a közelletben?

– A kereszténység legfontosabb üzenete az, hogy ez a világ Isten szeretetéből, az Atya, a Fiú és a Szentlélek örök életáradásából lett. Ebből a szeretetből fakadt az atommagok és az elektronok tánca, a nyíló virágok, a nevető gyermekarcok, a férfi és a nő szerelme. Szeretetre születünk, s akkor lesz valakinek boldog és teljes az élete, ha megtanul szeretni, ha ajándékká teszi, ha odaadja az életét. A kereszténység a remény üzenetét hordozza, azt a meggyőződést, hogy a világmindenség nem véletlenül, a semmiből keletkezett, hanem van oka és beteljesedése, célja is. Az emberi élet nem a semmiből a semmibe tart. A kereszténység, az Egyház küldetése az, hogy ezt az örömhírt hitelesen élje, ünnepelje és adja tovább. Ezzel ad a legtöbbet a társadalomnak, az emberiség nagy családjának.

– Elnöki szolgálata kezdetén Székesfehérvárra látogatott, a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitás Szent Kristóf Házába, ahol fogadtatással találkozott. Mit akart kifejezni, üzenni ezzel?

– Amikor Mindszenty bíborost kinevezték esztergomi érsekké, és ebben a minőségben először tett látogatást Budapesten, elhatározta, hogy nem a Szent István-bazilikában tartandó ünnepi mise lesz az első esemény, amin részt vesz. A főváros egyik legszegényebb negyedét, az Augusztá-telepet látogatta meg. A legszegényebb családokhoz ment el, élelmiszert és reményt vitt nekik, feléjük akarta kifejezni az Egyház különleges szeretetét, közelségét, odafigyelését.

Valami hasonlót szerettem volna én is. Ahogyan valaha Szent Lőrinc diakónus tette, akitől az Egyház kincseit kérte Róma városának prefektusa. Lőrinc hamar szétosztotta a szegények javára összegyűjtött, még nála lévő adományokat, aztán pedig elvitte a város prefektusának palotájára elé a betegeket és a szegényeket, s azt mondta a prefektusnak: „Ők az Egyház kincsei!”

Az Egyház elsősorban nem intézmény, hanem szeretetközösség, amelyben kitüntetett helye van a gyöngének, a szegénynek, a beteg-

nek, az időseknek, a rászorulóknak. Egyházunk igyekszik is tenni értük. Elég csak a Katolikus Karitás mintegy tízezer önkéntesére gondolnunk, akik szerte az országban segítik a rászorulókat. De gondolhatunk a kilencvenöt tanodánkra és nyitott házunkra is, amelyekben a hátrányos helyzetű gyermekek számára biztosítunk tanulási lehetőséget és szeretőt, befogadó közösséget családias légkörben, vagy a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szerteágazó tevékenységére, iskoláinkra, szociális intézményeinkre. Szeretném, ha Egyházunknak ez az arca még hitelesebben, még erősebben megjelenhetne.

– Napjaink valósága mélyen átpolitizált. Hogyan határozná meg az állam és az Egyház kapcsolatát?

– Egy német jogfilozófus, Ernst-Wolfgang Böckenförde azt mondta, hogy az államnak, ha valóban a közjót szolgáló jogállam akar lenni, olyan értékekre kell támaszkodnia, amelyeket ő maga nem tud biztosítani magának, amelyeket kívülről kell kapnia. XVI. Benedek pápa úgy fogalmazott, hogy az államnak ezeket az értékeket a vallások által megteremtett értékektől kell kapnia. Ahogyan az igazság kérdése sem többségi szavazás által dől el, úgy a jó, a közjó kérdése sem.

Az európai kultúra három életadó gyökerét három várossal szokták jellemezni: Athén, Róma és Jeruzsálem. Athén a görög filozófiára utal, vagyis arra a meggyőződésre, hogy az igazság, azaz a valóság megismerhető, és e szerint a megismert igazság szerint is kellene élnünk. Róma a jogot képviseli, vagyis azt a felismerést, hogy a társadalmat méltányos jogrendnek kell szabályoznia. Végül pedig Európa legfontosabb tápláló gyökere Jeruzsálem, azaz a Biblia értékei: ez arra utal, hogy minden ember Isten képmása, és ezért végtelen érték, hogy szeretetre születünk, hogy az emberi élet nem a megsemmisülés felé tart, hanem van beteljesedése. Martin Buber perszonalista filozófus mondta, hogy egy kultúra addig él, amíg kapcsolatban van azzal az élte-titokkal, amely valaha létrehozta. Az európai kultúrát mindenekelőtt a kereszténység értékei hozták létre. Addig van jövője, amíg ebből az életető forrásból meríteni tud.

Ebben az értelemben mély, bensőséges kapcsolat van a társadalom és a vallás, vagy konkrétan: az Egyház és az állam között. A vallások, és különösen a kereszténység által képviselt értékek nélkülözhetetlenek egy olyan állam számára, amely valóban a közjót akarja szolgálni.

Az Egyháznak ezenkívül prófétai szerepe is van a társadalom vonatkozásában. Újra és újra ki kell mondania az evangélium értékeit, különösen akkor, ha ezek az értékek veszélybe kerülnek. Szólnia kell a béke, az igazságosság, a szegények és a gyöngék, a teremtett világ megővése, a család és az élet védelmében.

Más lehetne a világunk, ha az emberiség, és különösen az államok vezetői meghallanák az Egyház társadalmi tanításának üzeneteit. Például azt, hogy a gazdasági tevékenység célja nem a haszon. A cél sohasem a pénz, hanem az ember, mégpedig a teljes ember – aki test és lélek –, és minden ember – beleértve elsősorban a legszegényebbeket, az afrikai, az ázsiai embert is – kibontakozása, boldogulása, teljes emberi fejlődése. Az Egyház társadalmi tanításának egy másik alapigazsága kimondja, hogy a magántulajdonhoz való jog nem mindenekfölötti jog. Van egy ennél erősebb jog, mégpedig a min-

den embernek emberhez méltó megélhetéshez való joga. A világ vagyonának nagy része jelenleg kevesek kezében koncentrálódik. Meg kellene fordítani ezt a folyamatot.

– Miből meríthet ma erőt a kereszténység? Hogyan válhat ismét vonzóvá a hit a világ számára?

– Szent II. János Pál pápa a *Novo millennio ineunte* kezdetű körlevelében leírja, hogyan kellene megújulnia a kereszténységnek a harmadik évezred küszöbén. A dokumentum alapmottója „Duc in altum” – Evezz a mélyre! A szent pápa felszólít arra, hogy építsük újra kapcsolatunkat Istennel, ő legyen az első helyen az életünkben. Fedezzük fel újra a vasárnapot, a családi imádságot. Minden keresztény tudatosítsa, hogy meghívást kapott az életszentségre. Legyen az Egyház újra a szeretet iskolája, a közösségek közössége. Adjuk tovább bátran az örömhírt.

XVI. Benedek pápa három fő okot nevezett meg azzal kapcsolatban, hogy miért volt olyan életerős a kereszténység az első háromszáz évében. Az első, hogy akkoriban szilárdan hitték a kereszténység alapigazságait, nevezetesen, hogy a világot Isten alkotta; hogy a Biblia Istentől származik, Isten Lelkének ereje és fénye van benne; hogy Jézusban maga Isten jött közénk, benne és általa az élő Isten vérezte át a történelem szövétét; hogy Krisztus feltámadt, és a szentségeink ezért hatékonyak; hogy az erkölcsi parancsok jók, és hogy van örök élet. A kereszténység az ókor végén úgy jelent meg, mint egy logikus, gyönyörű, kristálytisztá világnézet, amely rendkívül vonzó volt a kor embere számára az akkori, kissé szétéso kulturális és vallási életben. Nagyon sokan emiatt az intellektuális erő miatt csatlakoztak a kereszténységhez. Mára sokat veszített ebből a kissé megfáradt nyugati kereszténységünk.

A második ok, hogy a keresztények élete hiteles volt. Segítették a szegényt, szerették egymást, ha kellett, a vértanúságot is vállalták. A harmadik ok pedig az, hogy hirdették az evangéliumot. Elsősorban nem is a papok, hiszen a kereszténységnek akkoriban még nem voltak nyilvános templomai. Az egyszerű keresztények adták tovább a hitüket rokonnak, munkatársnak, barátoknak, s embertől emberig, futótűzként terjedt. Ma sok keresztény meg sem próbálja átadni a hitét, szinte szegyélli vagy magánügynek tartja azt.

Nagy szerepük lenne a megújulásban a világi keresztényeknek. Óriási szükség lenne sugárzó keresztény családokra, ahol természetes a hűség, a gyermekáldás bátor elfogadása, a családi imádság. S emellett ragyogó fiatalokra, akik felvállalják a hitüket, és aszerint is élnek, valamint olyan idős emberekre, akik imádságukkal, bölcsességükkel a közösségünk kincsei. De hatalmas szükség van hiteles papokra, szerzetesekre is, akik egész szívvel, nagy odaadással végzik a küldetésüket.

– Ferenc pápa gyakorta hangsúlyozta a külső misszió mellett a belső fontosságát, a hívő lélek „megterését”. Hogyan látja a kifelé fordulás, a nyitottság és a belső megújulás összefüggését?

– Az igazi megújulás belülről fakad, a szívből indul el. XVI. Benedek gyakran megfogalmazta, hogy a misszió nem valamifajta propaganda,

nem emberi logika mentén elinduló tevékenység, ami azt a célt szolgálja, hogy sokan legyünk és erősek legyünk. A misszió a túlsorduló szívből fakad. Ha valaki valóban átélte Isten szeretetét, a szeretetben való élet örömét, akkor ott van benne a vágy, hogy átadja ezt. Az első lépés tehát a belső megújulás, de utána következnie kell ebből a szeretet sokféle cselekedetének, legyen az közösségépítés, karitásztevékenység vagy az evangélium hirdetése.

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Cigánypasztorációs Bizottságának vezetőjeként, illetve a Caritas in Veritate Bizottság elnökeként is közeli tapasztalatokat szerzett az Egyház társadalmi felelősségéről. Vélhetően az MKPK elnökeként azon lesz, hogy a szociális, valamint a teremtésvédelmi szempontok még hangsúlyosabbá váljanak az egyházi kommunikációban. Megfogalmazott konkrét terveket, amelyeket szeretne megvalósítani ötéves mandátumának ideje alatt?

– Vannak álmaim, elképzeléseim. De a püspöki konferenciáknak együtt kell lépniük, ezért talán nem fogalmaznék meg konkrétumokat. Ami rajtam áll: a legjobb erőimmel és képességeimmel szeretném szolgálni a magyarországi keresztény közösséget és egész népünket.

– Az említett videóüzenetből, de korábbi megnyilatkozásaiból is kitétnék, hogy történelmi távlatokban gondolkodik. Véleménye szerint a végidőket éljük, vagy az emberiség számára van valós esélye a XIV. Leó pápa által említett „fegyvertelen és lefegyverző békének”, a krisztusi békének?

– A történelem nem egy determinált folyamat. Isten szabadnak alkotta az embert. Az emberiség tud tragikusan rossz döntéseket hozni, elég csak az ukrainai háborúra vagy a gázai konfliktusra gondolnunk. De ugyanígy képes arra is, hogy bölcs és jó döntéseket hozzon. Ilyenekből is volt jó néhány az emberiség történetében, például a rabszolgaság felszámolása. Ugyan az ember ember általi kihasználásának ma is megvannak a rejtettebb formái, de az a drasztikus rabszolgaság, amely a 19. század elejéig fennállt, az megszűnt.

A Leó pápa által megfogalmazott „fegyvertelen és lefegyverző béke” nem egyszerűen a nagyhatalmak eregyensúlya, hanem olyan béke, amely a szeretetre és az igazságosságra épül. Ez nem irreális álom, hanem reális lehetőség az emberiség számára. Óriási eredmény lenne, ha a nagyhatalmak felismernék, az igazi cél nem a másik meggyengítése, nem a felülkerekede-

dés, hanem az együttműködés. Ha a fegyverkezési költségeknek csak egy kicsiny részét arra szánnák, hogy fejlesszék a legszegényebb régiókat és országokat, hogy emberhez méltó élethez segítsék hozzá az ott élőket, akkor szebb, igazságosabb és boldogabb lehetne a világ.

Az emberiségnek fontos volna rájöbennie arra is, hogy nem mennyiségben kellene növekednünk, hanem minőségben. Egy véges bolygón végtelen mennyiségi növekedés nem lehetséges. Nem a fogyasztásban, nem a termelésben kellene az igazi kibontakozást keresni, hanem emberségben, művészetben, barátságban, élményekben, szeretetben, lelkiségben.

Magyar népünk, ahogy Harrach Péter volt szociális és családügyi miniszter mondta, két nagy kihívással néz szembe. Az egyik a tragikus demográfiai helyzetünk, a másik pedig a cigány testvéreinkkel való együttélésünk. Szép és élhető jövő csak akkor képzelhető el, ha megtanulunk egymás jogait tiszteltetben tartva, egymást segítve, testvérként élni ebben a közös hazában.

– A Szombathelyi Egyházmegye püspökeket kormányoznia kell a helyi hívő közösséget. Gondolt arra, miként tudja összehangolni az országos és az egyházmegyei feladatokat?

– A Szombathelyi Egyházmegye Magyarország talán legvallásosabb, legkatolikusabb vidéke, megérdemli, hogy kellő figyelem forduljon felé. Helyi kötelezettségeimnek teljes mértékben eleget akarok tenni a jövőben is. Ezzel együtt sok mindent szeretnék átadni a feladataimból, hiszen nagyon jó munkatársaim vannak. Bízom benne, hogy ez a sok odafigyelést és energiát igénylő kettős küldetés Isten kegyelme, valamint a püspöktársak és munkatársaim segítségével és gyümölcsöző lesz.

– Mit üzen a Magyar Kurír/Új Ember olvasóinak?

– Meg vagyok győződve arról, hogy a szeretet üzenetét a szeretettel, a barátság gesztusaival kell átadni. Azt szeretném, ha az emberek Egyházunknak ezt az arcát látnák. Legyen tele az életünk jótettekkel, kinyújtott kézzel, segítséssel. S hogy erre képesek legyünk, menjünk oda a szeretet forrásához! Az emberi szívet csak odaöntől lehet egészen megtölteni; csak Isten, az ő közelében csendben eltöltött idő, a szentségekből való részesedés, a Biblia, a testvéri közösségben megélt hit tudja betölteni azt. Menjünk hát gyakran a forráshoz, és merítsünk, töltekezzünk belőle!

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

TÁRSKERESŐ

172/50 éves nő, házastársat keres. T.: 06/30-476-4099

INGATLAN

BUDAPESTEN, illetve vonzáskörzetében lakást vásárolnánk! Megbízható, katolikus, értelmiségi pár kétszobás lakást vásárolna saját részre. Eltartási- vagy életjáradéki szerződés is megoldás lehet. Költözésben segítünk! Ha ismeretségi körében van eladó lakás, kérem értesítsen! T.:06/70-234-0001, e-mail: csduba@gmail.com

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra. XVIII. SZÁZADI kétajás ruhásszekrényt, antik szőnyeget, hibásat is, keresek gyűjteményembe. T.: 06/20-471-9941

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltániszrénység előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországra, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédék a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemp-

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

október 2-5. | 4 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 99.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

október 15-20. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 27-31. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

november 5-10. | 6 nap | 439.900 Ft/fő

ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
december 3-7. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN
2026. február 9-12. | 4 nap | 359.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
2026. március 2-8. | 7 nap | 389.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA
PIO ATYA ÉS SZENT MIKLÓS NYOMÁBAN
2026. március 20-25. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

lomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldog-gá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríz Zsigmond út 141.): október 23-án 18 órától 26-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Szűz Mária győzelmünk anyja”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kététenente szerda délelőtti 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

MÉCS NAPOK

A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek.

RETORNO – Szeretettel várják a programra azokat a házaspárokat, akik részt vettek a MÉCS Napok Házaspároknak című programon, és további fejlődésükhöz, állandó megtérésükhöz újabb lelki táplálékra vágnak. Időpont: 2025. október 3-5., péntek estétől vasárnap délutánig. Helyszín: Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot Bakos Rafael OCD vezeti. Jelentkezési határidő: szeptember 14., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

MÉCS Napok egyéni résztvevőknek, társkeresőknek. Szeretettel várják a par.katt.hu oldalon regisztrált szabad állapotú, egyedülálló társkeresőket a következő alkalomra: október 17-19., péntek estétől vasárnap délutánig a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot vezeti: Mészáros Domonkos OP. Jelentkezési határidő: október 5., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/mne268/>

EMLEKTÁBLA-AVATÁS

Értesítjük a Patrona Hungariae Gimnázium volt diákjait, hogy Dr. Papp László igazgató úr emléktáblájának avatási ünnepségére 2025. 09.20-án, 10.30 órai kezdettel kerül sor a kis díszteremben. Cím: Budapest IX., Knézh. u. 3-13. Ezúton is köszönjük az emléktábla-állításhoz küldött adományokat.

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

A budapest-rákospalotai Magyarok Nagyasszonya-főplébánia (Budapest XV., Széchenyi tér 8.) szeretettel várja a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt templomok híveit és más templomok hívó közösségeit is a XVI. Országos Magyarok Nagyasszonya Találkozóra 2025. szeptember 27-én. Program: a szentmise előtt a testvérek fogadása, szentgyónási lehetőség, rózsafüzér imádkozása. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Bőjte Csaba OFM ferencesrendi szerzetes mutatja be a koncelebráló papsággal együtt. Szentmise után agapé a templomkertben. 13.30-tól orgonakoncertet ad Giczi Balázs orgonaművész.

PROGRAMAJÁNLÓ

Beszélgetést tartanak a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.) 2025. szeptember 12-én, pénteken 14 órától Mit jelent a szerzeteseknek Krisztus békéje? – Miként indít Krisztus békéje és a Szentlélek a cselekvő szeretetre? témában. Bakos Gergely bencés szerzetes, tanszékvezető, habilítált főiskolai tanár beszél a béke mély bencés lelkeségi értelméről. A Szociális Testvérek pedig arról, hogy Krisztus békéje és a Szentlélek miként vezérli őket a rájuk jellemző lelkiülettel a rászorulóknak konkrét megsegítésére. Mindenkit szeretettel várunk erre a találkozási alkalomra.

Vizsgáljátok meg mindent, a jót tartsátok meg! (1. Tessz 2, 21)

INNOVÁCIÓ | KREATIVITÁS | REMÉNY

CSALÁDOK ÉS KÖZÖSSÉGEK
FESZTIVÁLJA

VÁC, 2025. Szeptember 19-21.

Fővédnök: Dr. Áder János volt köztársasági elnök
Védnök: Marton Zsolt váci püspök

ELŐADÁSOK

Pál Feri atya, Gájer László atya, Kenyeres Oszkár, Vecsei H. Miklós
Konferencia a Laudato si 10. jegyében

GYEREKEKNEK

Kolpos zenekar | bábszínház | mesemondás | Ringató
Keddezz-felelek! Marton Zsolt püspökkel
gólyalábask | tűzsonglőrök | artista és kaszkadőr bemutató | kézműves foglalkozások | ugrálóvár | arcfestés | tűzoltóautó | freestyle foci bemutató

FIATALOKNAK WORKSHOPOK

Lelki egyensúly megőrzése a digitális világban

KONCERTEK

StEFREM | Misztrál együttes | Eucharist zenekar | Szent István Filharmonikusok
| Szent Cecília Kórus | Almásy László Attila | Corpus Harsona Kvartett

EGYHÁZMEGYEI JUBILEUMI ZARÁNDOKNAP

Egyházi közösségek, iskolák, civil szervezetek bemutatkozása | véradás | egészségudvar | keresztény kézműves vásár | turisztikai vezetések | orgonabemutató | gyertyafényes szentségimádás

HELYSZÍNEK

Püspöki palota és kertje | PüspökVác Rendezvényközpont | Konstantin tér | Székesegyház

A FESZTIVÁL MINDEN PROGRAMJA INGYENES! | WWW.VACIKATTARS.HU

Kiadja a Magyar Kurir
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető
a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2025. szeptember 8.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika,
Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szantalai Anikó,
Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztas@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft.

Magyar Kurir 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Mindig megtalálta a lehetőséget, hogy szeressen

Hálaadás Boldog Bódi Mária Magdolna koponyaereklyéjének őrzési helyénél

Elhelyezték a Boldog Bódi Mária Magdolna litéri sírjából származó koponyaereklyét a veszprémi Szent Mihály-főszékesegyház Szent Imre-mellékoltárában. Szeptember 7-én hálaadó szentmisét ünnepeltek Veszprémben.

A boldoggá avatás háromnapos ünnepségsorozata az utolsó állomáshoz érkezett vasárnap este. „Ünnepi napot ülték” a Szent Mihály-főszékesegyházban Boldog Mária Magdolna tiszteletére. A hálaadó szentmisét Udvardy György veszprémi érsek mutatta be. A szertartáson Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának előző posztulátora; Aurelio García Macías püspök, az Isten-tiszteleti és Szentségi Dikasztérium titkárhelyettese; Takáts István, a főszékesegyház plébánosa és több paptestvér koncelebrált. A szentmisén részt vett Cristiana Marinelli, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatási eljárásának posztulátora.

Udvardy György azt a „szent elhatározást” tette a jelenlévők nevében, hogy Krisztust életünk középpontjába állítva,

örömben fogunk élni. Az érsek hálát adott Bódi Mária Magdolna életének ajándékáért, majd az evangélium ígéihez kapcsolódva tanításában azt a gondolatot fejtette ki, hogy mit je-

lent Krisztus tanítványának lenni. Úgy fogalmazott, ha „nyitott lélekkel hallgatjuk az evangéliumot, mindig felszólító, mindig megszólító erejű, és cselekvésre ösztönöz”. A mai evangélium pedig világosan kimondja, az lehet Jézus tanítványa: „aki elhagyja apját és anyját, felveszi keresztjét, aki mindent elhagy”. Ez a ta-

nítás azonban nem szülők vagy a hivatásunkhoz szükséges javak megvetéséről szól, hanem arról, hogy a Krisztushoz tartozásunk legyen életünk középpontjában – fejtette ki az érsek. A kereszt vállalása a feltétele annak, hogy személyesen tudjunk kötfődni Krisztushoz. Amikor kereszttről beszélünk, áldozatról beszélünk, tudva, hogy a kereszt a „teljes megsemmisülést” is magában hordozza. Vállalása kifejezi azt, hogy Jézussal való kapcsolatunk minden másnál fontosabb számunkra. Az így vállalt kereszt nem elveszi a lehetőségeinket, hanem növeli azokat, kitágítja látásunkat. Jézus mindenkit arra hív, hogy kész legyen a kereszt felvételére, ami azt jelenti, hogy erőnket meghaladó dolgokra is

vállalkozunk. Ez harccá formálja életünket, olyan küzdelemmé, amelyben veszteség is érhet minket, és azt is vállalni kell. Ha azonban életünk Krisztus személyére, tanítására, logikájára épül, az növekedést és új életet jelent számunkra.

Boldog Bódi Mária Magdolna példája is ezt mutatja. Elveszni látjuk az életét, és az Egyház mégis a boldogságáról, életének teljességéről, Istenhez fűződő kapcsolatának valóságáról

az egymásról való gondoskodásban, a remény megélésében.

Kérjük Magdi közbenjárását lelkipásztori tevékenységünkben is. Látjuk, mennyire tüzes lelkülettel hirdette az evangéliumot, milyen nagyszerűen apostolkodott. Mindig volt ötlete, mindig megtalálta a lehetőséget, hogy szeressen, tudott segíteni másoknak. Példája nem engedi, hogy panaszkodjunk, hogy erőnket fölösleges gondolatokra fecséreljünk

vagy pusztán megszokásaink, félelmeink ápolgatására” – fogalmazott az érsek.

A szentmise végén a papság a Szent Imre-oltárhoz vonult. Ide helyezték ki tiszteletadásra Boldog Bódi Mária Magdolna koponyaereklyéjét, és ez az oltár lesz őrzési helye is. Teljes formájában egyházi ünnepeken és Bódi Mária Magdolna liturgikus emléknapiján, október 26-án láthatják majd a hívek. A relikviák helye a Szent Imre-oltár, hogy segítse fiataljainkat életük döntéseiben – mondta az érsek. Végül a Veszprémi Főegyházmege köszönetét kifejezve Udvardy György egy-egy ereklyét adományozott a Bódi Mária Magdolna boldoggá avatási eljárásában szerepet vállaló két posztulátornak.

Trauttwain Éva
Fotó: Merényi Zita

Boldog Bódi Mária Magdolna koponyaereklyéje őrzési helyén, a Szent Mihály-főszékesegyház Szent Imre-mellékoltáránál

Végtelenül egyszerű, mégis vonzó élet

Zarándokúton a domonkos nővérekkel

Fiatalkorukban gyalogosan tették meg az utat Balatonfüzfőtől Veszprémig, hogy szeptember 5-én részt vegyenek a Magdi Fesztben, másnap pedig Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásán. A domonkos nővérek által szervezett zarándoklat résztvevői útközben Magdi példájára nyomán a siker mibenlétéről, az értelmes életéről és a tisztaságról gondolkodhattak, elmélkedhettek. Litéri kísértük el őket.

A balatonfüzfői állomáson vidám csapat száll le péntek reggel a budapesti vonatról: fiatalok és domonkos nővérek, összesen mintegy ötvenen. Hátizsákjaikon polifoamok, hálósákok lógnak. Arra vállalkoznak, hogy úton az esti Magdi Festre és a másnapi boldoggá avatásra, felkeressék Magdi élete utolsó szakaszának helyszíneit: munkahelyét, a fűzfői Nitrokémia-gyárat, vértanúságának helyszínét, valamint nyughelyét Litéren. Gyalog teszik meg a mintegy húsz kilométeres utat.

A fiatalok a Domonkos Ifjúsági Mozgalomhoz (DIM) tartoznak, amit a szerzetesnővérek indítottak el annak érdekében, hogy az ország különböző domonkos házainak – Budakeszi, Kőszeg, Hódmezővásárhely, Szombathely – vonzáskörzetébe tartozó fiatalokat összefogják, programokkal szólítsák meg. A mostani zarándoklaton jól átgondolt kérdések alapján folyó páros beszélgetések, Bódi Mária Magdolna életéhez kapcsolódó elmélkedések kaptak helyet, s az Istennel és önmagunkkal való találkozásra meghívó csend és ének. Mindez a nyarat búcsúztató

természet szépségében, azokon a helyszíneken, ahol Magdi gyakorta megfordult kerékpárjával.

A csapat az állomás előtti téren megáll. A fiatalokat nyolc domonkos nővér – örök- és ideiglenes fogadalmassok, novícia és jelölt – kíséri az úton. Mindenkihez bátorító mosollyal fordulnak. Kérésükre kört alkotunk, hogy lélekben felkészüljünk az indulásra. „Bátor dolog, hogy így, ekkora csomaggal vágunk neki az útnak. Nem a kényelembe megyünk, nem lesz felfrissítő zuhanyzás, puha ágy. Ajándék megtapasztalni ezt. Magdi mintha előttünk járna. Azt kérem mindnyájunk számára, tud-

szelgetés a nővérek kérdései alapján, melyek egyre mélyebbre viszik a párbeszédet. A cél egymás megismerése, elgondolkodás önmagukról, istenkapcsolatukról és arról, mit jelenthet egy fiatal számára Magdi életszentsége.

Az úton a két fő szervezővel, Bernadett és Izabella nővérral beszélgetek, akik bemutatják ezt a mostani kezdeményezést és a Domonkos Ifjúsági Mozgalmat. Mint mondják, ők maguk is domonkos szervezésű programokon kerültek kapcsolatba a nővérekkel. Izabella nővér arról mesél, hogy tavaly tartottak egy zarándoklatsorozatot, s a tapasztala-

mennünk, s ha nehéz, fárasztó, nem baj, adjuk oda az Úristennek.”

„Már a vonaton láttuk, hogy a fiatalok tájékozódtak Magdiról. Érdekelte őket, ki is ő. Szerintem nagyon lelkesítő, hogy ez fontos nekik” – veszi át a szót ismét Bernadett. Izabella pedig megerősíti: „A boldoggá avatás előkészületei sokakat elértek. Megérintette a fiatalokat Magdi alakja és a manapság »nem menő«, hétköznapi élete. Az a látszólagos ellentmondás tűnt ki, hogy ez a teljesen átlagos, végtelenül egyszerű, szinte semmiben sem kiemelkedő élet valahogy mégis nagyon vonzó a maga egyszerűségében.” „Igen – helyesel

nének szeretni. Ám tény, hogy széles körben mindez nem népszerű. Nehéz erről a vágyukról beszélni, felvállalni bárhol. Ezért sokszor úgy tűnhet, ez nem is számít a fiataloknak. De ahol meglátják, hogy ezek a dolgok másnak is fontosak, hogy ez egy olyan közeg, ahol értékesnek tartják, amit éreznek és lényegesnek gondolnak, ott gyorsan és nagyon világosan kiderül, mennyire nagyra tartják a tisztaságot, a hűséget, az értelmes életet.”

Beszélgetve jutunk el a második állomáshoz, Magdi egykori munkahelyéhez, a Nitrokémia-gyárhoz. Itt Regina nővér tekint rá Magdi életére, A sikertelenség boldogsága témájában fejt ki gondolatait. Az Úrangyala elimádkozása után folytatódik a szabad beszélgetés a következő állomásig. Ezen a szakaszon már az erdőben halad a társaság. A zarándokok Leticia nővértől elmélkednivalót is kapnak, a boldogságmondásokhoz kapcsolódóan. Aztán újabb állomás következik, rövid pihenő, ebéd, majd Márta nővér beszél Istennel, akinek „karja mindig ki van nyújtva az emberek felé”. Az út ezt követő szakaszán csendben haladunk, ezalatt kiki átgondolhatja, belekapaszkodik-e ebbe a felé nyújtott kézbe.

Litér határában imával zárul az erdei szakasz, majd a zarándokcsapat énekelve vonul be a település református általános iskolájába, a vértanúság feltételezhető helyére. Itt Pintér Katalin igazgatóhelyettes arról beszél, hogyan őrzik Magdi emléketét a helyiek.

A Domonkos Ifjúsági Mozgalom számos kezdeményezést indít, hogy összefogja a magyarországi domonkos rendházakhoz kapcsolódó fiatalokat, mindazokat, akikkel a rend együtt halad.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

junk nyitottsággal jelen lenni, hogy az Úristen által készített kegyelmeket képesek legyünk befogadni” – köszönti Sánta Anita Izabella OP a zarándokokat. Neveda Bernadett OP arra hívja a résztvevőket, hogy csendben ki-ki gondolja át, milyen gondolatokat, félelmeket, örömeiket, felajánlásokat hordoz most magában. „Nagy az Úristen szíve, és még inkább kitágítja ilyenkor, amikor felé haladunk” – mondja.

Rövid bemutatkozás után végül párokat alkotnak a zarándokok, s Fűzfő-Gyártelepig így folyik a be-

taik megerősítették őket abban, hogy ezek az utak gazdagító erejűek mind a rend, mind az egyéni élet szempontjából. „Ez arra indított minket, hogy útnak induljunk, s a zarándoklatokhoz célokat rendeljünk, mert a fiatalok nagyon szeretik ezt, és így elmélyülhetnek a hitükben” – mondja.

„A zarándoklatok során azt tapasztaltuk, hogy mindenki valami többletet visz haza magával” – teszi hozzá Bernadett nővér. Izabella pedig így folytatja: „Felismertük, hogy a fiataloknak kihívásokra van szükségük. Ha csak ülünk a szobában, az nem elég. Ki kell

Bernadett –, talán pont ettől lehet ma vonzó a példája, mert követhetőnek látszik a fiatalok számára. Csak ennyi? – gondolják. S ettől a »csak«-tól az az érzés támadhat bennük: akkor én is lehetek szent.”

A fiatalok azonban ma másfajta életről és jövőről álmodnak, értékrendjükben nem áll dobogós helyen a tisztaság – vetem ellen. „Vitatkozom – feleli Izabella. – Ahogy megismerjük a hozzánk járó fiatalokat, mi azt látjuk, hogy igenis akarnak tiszták és hűségesek lenni, értelmes életet élni, oda akarják adni az életüket. Szeret-

Lebilincselő a kisugárzása

Csokor a Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásán részt vevők élményeiből

Bódi Mária Magdolna boldoggáavatási szentmiséje után hosszú sorban várakoztak a hívek, hogy közel kerüljenek az ereklyéjéhez és megérint-hessék. Néhány jelenlétőt megkértünk, osszák meg velünk az élményeiket.

Szombathelyről érkezett Buti Sándorné és Németh Mária. Tavasszal láttak egy filmet Bódi Mária Magdolnáról, ami után az unokahúga, Bódi Mária mesélt Magdiról. Nagyon megérintette őket mindaz, amit mondott. „Volt olyan rokonunk, akit tizen-nyolc évesen lelőttek az orosz katonák, amikor ki akart lépni a bunkerből. Ezért is áll közel hozzám Bódi Mária Magdolna. Pillanatok alatt megtelt a busz, ami a székesegyház szervezésében hozott ide zarándokokat, így mi vonatra szálltunk. Eljött velünk az unokám is.”

Tankó Gerda Nikoletta Szombathelyen jár iskolába, ötödikes gimnazista. Szívesen és bátran osztja meg velünk az élményeit. Elmondja, hogy márciusban kapott egy kis könyvet Magdiról, amit gyorsan el is olvasott. Megérintette az életének minden részlete, és az is, hogy ilyen fiatalon halt meg. „Amikor az ereklyéhez mentünk, minden ismerősemet odahelyeztem, és kértem Magdi közbenjárását értük” – mondja Mária.

Babos Áron, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye ifjúsági referense egy keresz-székes férfival, Fáy Istvánnal várakozik, aki nagyon szeretné megérinteni Magdi ereklyéjét, de ez egyelőre reménytelennek látszik, hiszen nem tud fel-menni a színpadra, ahol zarán-

A zarándokok tiszteletüket fejezték ki Boldog Bódi Mária Magdolnának a missziós keresztbe helyezett ereklyéjénél

dokok százai fejezik ki hódol-tukat. Budapest 6. kerületének Szent Család-plébániájáról érkeztek. István úgy érzi, meg

azoknak, akik az életük egy részét vagy akár az egészét oda akarják adni Jézusnak. A boldoggá avatás alatt, ahogyan

Rylan James Pakisztánból érkezett

kell köszönnie a plébániának, hogy őt is elhozták, felvállalták. „Sajnálom, hogy nem fog-hatom meg az ereklyét, de hát még nem vagyok angyal, nem tudok odamenni. És a vonat is nemsokára indul.” Elérzéke-nyülve, de humorát félre nem téve mondja mindezt, nehezen formálva a szavakat.

„Megismertem az elmúlt hónapokban Magdi gondol-latait – veszi át a szót Babos Áron –, mindig hihetetlenül frappánsan védte meg Jézust. A kitartásával példát adott

Kicsivel később, amikor lehetőség nyílt rá, lehozták Istvánhoz az ereklyét, s ő megin-dultan érintette meg. Igazán szép pillanat volt.

A kórusban énekelt egy férfi, aki a szom-széd faluból, Gyula-firatótról érkezett. „Megtiszteltetés volt a boldoggá avatáson a kórusban énekelni, és így szolgálni a liturgiában. A ma-gam módján így valami keveset

hozzá tudtam tenni az ünnep-hez. Egy veszprémi kórusnak, amelyben a feleségem énekel, a tiszteletbeli tagja vagyok. Még nem jutottam oda az ereklyéhez, mire lejöttünk a kórusról, már rengetegen voltak a sorban.”

Rylan James Pakisztánból jött, keresztény családban szü-letett, 2018-tól él Ma-gyarországon. Tavaly óta jár a Pázmány Pé-ter Katolikus Egyetem-re, teológia szakra. Na-gyon szépen, helyesen beszél magyarul. „Ma-gyarország egy olyan ország, ahol sok szent és vértanú van, erős a kereszténység. Meg lehet érezni, meg lehet tapasztalni a vallásos életet. Szívümből jöttem ide megünnepelni Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását, kérni az ő közbenjárását, hogy segítsen a mindennapi életemben, és mások életében is. Legyen ő a példaképünk, mert nehéz időszakban élt, ennek ellené-re türelmes, megértő volt, és a másik embert a helyes útra vezette. Ahol dolgozott, nem volt könnyű az emberekkel, de ő megtalálta velük a hangot. Nekem példaképem ő, hogyan

Magdit, és minden rosszat mondtak rá, nem azonnal rea-gált, hanem csendben maradt, túrt. Ráadásul segített a bán-tóinak rájönni arra, hogy amit csinálnak, az nem krisztusi, nem jó.”

„Nagyon örülök, hogy végre eljutottunk a boldoggá avatá-

Skribanek Helga FMA szalézi nővér: Jó ilyen sokan együtt ünnepelni

sig – mondja meghatódva Gaál Mária egyházközségi nővér –, mert évek óta úgy tiszteltem Bódi Mária Magdolnát, mint magyar Goretti Máriát. Jó huszonöt évvel ezelőtt voltam először a sírjánál, akkor már tudtam, hogy mártírhálált halt. Az atyák őrizték az emléket, a faluban ki volt táblázva, mer-re kell menni a sírházhoz. Azt remélem, hogy sok lánynak a példaképévé válik. Szeretném hinni, hogy a katolikus iskolákban sokat beszélnek majd róla, és erősítik a lá-nyokban a tisztaság fontosságát. Remélem, hogy a mártírhálála gyümölcsöt hoz így is, de már az is óriási gyü-mölcs, hogy most ilyen sokan vannak itt.”

Koleszár András részt vett a Tekerj Magdival! zarándoklaton. „Tegnap délután meglátogattuk Litéren Magdi vértanúságának helyét, ahol a rokonai és idős emberek

emlékeztek rá. Különleges lehetőség volt ez a megisme-résére, elmélyítette a kétnapos út élményét. Itt, az aréna előtt elképzelhetetlenül hatalmas tömeg gyűlt össze. Ráadásul Magdi elintézte, hogy kisüs-sön a nap, mire elkezdődött a szentmise. Azt láttam meg általa, mennyire nem függ a szentség a kor-tól, és nem kell komoly élettapasztalattal ren-delkezni ahhoz, hogy valaki ennyire aktív és hasznos legyen a környezete számára. Ő még csak húszéves volt, amikor egy lel-kigyakorlaton nagy lendületet vett, és az életét teljesen mások szolgálatára szentelte. Az elköteleződése és a szüzességi fogadalma

ekkorra érett meg benne. A gyerekeim közül már hárman húsz év fölöttiek. Magdi a példaképük lehet azzal, amilyen figyelemmel fordult a környe-zete, a kicsik, a nagyok, a mun-kástársai felé.”

Skribanek Helga FMA sza-lézi nővér Pesthidegkútról érkezett, számára hatalmas egyházi élmény volt az ese-mény. „Jó ilyen sokan együtt ünnepelni, és ilyen sokan közel lenni a Jóistenhez. Magdival még ismerkedem, az ő példá-ja előttünk van. Már kértem a segítségét, úgy érzem, egyre szorosabbá válik a kapcsoltunk. Nagyon szép volt, ami-akor a szentmisén behozták az ereklyét. Csodálatos pillanat volt, amikor az ereklyéje előtt kértem Magditól segítséget, kegyelmet a saját életemhez. Az is felemelő volt, hogy ilyen közel lehetett kerülni a misszi-ós kereszthez, amelyben már az ő ereklyéje is benne van.”

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

HÍREK KÉPEKBEN

• Szeptember 26-án és 27-én „Olyanná teszi pusztaságát, mint az Úr kertje” címmel nemzet-közi ökumenikus konferenciát rendez a Pannonhalmi Főapát-ság. A tanácskozás – melyre még lehet regisztrálni – egyik főelőadója Grzegorz Ryś bíbo-ros, lódzi érsek (képünkön).

• Felföldi László megyés-püspök szándékának megfe-lelően idén a krisztusi baráti közösségekért ajánlják fel a Pécsi Egyházmegye gyalogos és kerékpáros zarándoklatát, amelyre szeptember 20-án kerül sor.

Nyolcvanéves

az

Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évti-zedek írásainak legjavából. Ezúttal Károlyi Amy költő, műfordító írását olvashatják, amely az Új Ember 1947. július 6-i számában jelent meg.

Károlyi Amy

Boldogok a lelki szegények

Mintha mindennap tintale-vesre és papírgaluskára ma-radna el, Ferinek akkor kez-dődik az iskola, mikor a többi gyerek hazamegy. Ferinek kü-lön diktálja le a tanítónéni a leckét s külön is kérdezi ki. A többi gyerek már megszokta, hogy Feri az osztály száma-ra, s Ferinek sincs különösebb ki-fogása ellene. A tanítónénik meg egy-egy év penitenciát rónak le Ferivel, mert egy évnél tovább egyik sem bírja. Így Feri időnkint iskolát cse-rél, már járt lakáshoz közel és lakástól távol, már járt Óbu-dáról a Rózsadombra, most épp a körüti elemibe hordja az iskolatáskát, már nem tart soká a cipekedés, egy éve van még hátra.

A sok „nem értem” és „nem tudom”, és „buta vagy” és „sohse jön meg az eszed”

nem ártott meg Ferinek, nem keserítette el és nem tette em-bergyűlölővé. Egy kutyakö-lyök gyanútlan és jóindulatú szemével nézi a világot: Feri légynek sem árt. Ha az em-ber Ferire néz, nem hiányolja Feri meg nem lévő eszét, ha-nem önkéntelen gondolkodni kezd, mi okozza az eszes em-berek irigységét, kárörömét és bosszúállását?

Multkor is mit csinál ez az észnélküli, osztálybolondja Feri? Jön összekarolva a kócos, osztályszegénye, cipónélküli Julikával, széles mosollyal és elégedetten, mindketten bö-g-rét lóbálnak és kis motyóban kenyeret. Jönnék a dán kony-háról. A körút sarkán Feri megáll. Julika tovább menne, neki csak a cipője hiányzik, az esze megvan, – de Feri nem mozdul. All odacövekelve az

öreg koldus előtt: nézi kerek szakállát, zavart öreg szemét, rongyos nadrágját. „Olyan, mint a hittankönyvben Szent Péter, egy elrongyosodott, elkoldusodott öreg apostol”, mondaná Feri, ha összehason-lításokat tudna tenni. De Feri nem gondolkozó fő, ő gondol-kozás nélkül kiveszi táskájá-ból az ebédre kapott kenyerét s odaadja a koldusnak.

– Te is add oda, Julika, – be-széli rá társnőjét, de az vona-kodik. – Van eszembe, – mond-ja s jó pár percig tart, míg Feri meggyőzi. – Mit kapok érte? – hallom még Julika hangját.

Vannak a Biblia szavai közt olyanok, melyek sokára bontják ki értelmüket, mint a későn nyíló virágok. Aztán egyszerre és hirtelen csap meg az illatuk: „Boldogok a lelki szegények”.